

На базі СумДУ пройшла нарада представників бібліотек вищих навчальних закладів Харкова, Полтави, Сум. У нараді брали участь 48 бібліотекарів Методичного об'єднання бібліотек Харківської зони. Серед них: 21 – директори бібліотек, 27 – заступники директорів та провідні фахівці вузівських бібліотек.

ту бібліотек регіону з основних напрямів діяльності. Усього ж заслухано 12 доповідей та переглянуто фільм про «Публічну бібліотеку Сієтла» (США).

РОЗЛОГЕ ВИДАННЯ

ОДНА З НАЙКРАЩИХ

Гостей вітав ректор Сумського державного університету професор Анатолій Васильєв. А проректор з науково-педагогічної роботи доцент Володимир Любчак звітував про інформатизацію освітнього процесу та наукових досліджень в університеті. З доповіддю про інформаційні технології та ресурси бібліотеки СумДУ виступила її директор Тетяна Слабко, яка, зокрема, зазначила: «Такий потужний розвиток нашої бібліотеки відбувається завдяки підтримці керівництва університету, розумінню ним важливості бібліотечно-інформаційного забезпечення навчально-

но-виховного та наукового процесів для університету».

Голова Зонального методичного об'єднання бібліотек

Харківської зони, директор ЦНБ Харківського національного університету ім. В. П. Каразіна – І. К. Журавльова проаналізувала робо-

у СумГУ открыт филиал киевской кафедры ЮНЕСКО (Организации Объединенных Наций по вопросам образования, науки и культуры). Чрезвычайно важное событие не только для университета, но и всего севера

Украины, до сих пор оставшегося вне «зоны покрытия» этими образовательными программами. Работают уже 12 кафедр ЮНЕСКО – больше всего в столице, три в Харькове, по одной в Донецке и Одессе.

ИНТЕГРИРОВАТЬСЯ, А НЕ ИЗОЛИРОВАТЬСЯ!

Сумской филиал действует при кафедре информатики под руководством профессора Анатолия Добуша, который сказал: «Мы намерены интегрироваться, а не изолироваться! Работа филиала не ограничится стенами СумГУ, а охватит другие вузы и школы областного центра. Двигаться к успеху будем путем эвристических методов».

В день презентации за круглым столом, посвященным проблемам информационного общества, собрались представители образовательной сферы Сум и области, а также гости из Ивано-Франковска и Львова. Представитель киевской кафедры «Новые информационные технологии в образовании» Наталья Власенко отметила, что образовательные системы Сум поразительно изменились. Трудно представить, но еще в начале 90-х город не был охвачен коммерческими или некоммерческими научными сетями связи, а большинство людей не знало, что такое электронная почта. Но прошло каких-то десять лет – и сумчане вышли из черного списка аутсайдеров: благодаря настойчивости энтузиастов СумГУ, дистанционная система обучения стала не мифом, а реальностью. Кстати, в Японии уже есть факультет, занимающийся изучением общества, которое придет на смену информационному, – общества совершенной окружающей среды.

Сегодня ЮНЕСКО особое внимание уделяет таким проблемам образования, как доступ к информации, умение ею пользоваться, и, конечно же, качество образования, которое в свою очередь невозможно без хорошего уровня подготовки

педагогов, современных учебных программ и технологий. А еще стремится к тому, чтобы в Интернете информация была представлена всеми национальными языками. Это не просто желание, а необходи-

сейчас не знает, с какой стороны к нему подойти. Озадачивает Юнеско и то, что ученики начальных и средних классов дружат с «машинами» куда лучше, чем их учителя. Чтобы изменить эту непростую ситуацию, постоянно проводятся специальные акции, например, курсы, обучающие интернет-грамотности, работе с поисковыми системами, а также созданию электронной почты, веб-страничек с материалами уроков. Так что, как говорил незабываемый товарищ Ленин, нужно учиться, учиться и еще раз учиться!

мость, ведь экспансия английского во всемирной паутине с каждым годом набирает силу. Беспокоит ЮНЕСКО и та огромная пропасть неравенства цифрового обеспечения, в которую попали сельские дети. Но удастся ли если не убрать ее совсем, то хотя бы уменьшить, – покажет время.

Главная же проблема, на которой акцентировали внимание участники круглого стола, – весьма печальный разрыв между информационным развитием и отсутствием информационной культуры. Технический прогресс – все дальше и шире, а катастрофическое большинство как боялось компьютера, так и

Сегодня не составляет особых трудностей зайти на сайт библиотеки им. Вернадского или же другой известной и найти там нужную книгу. Несмотря на многомиллионные шаги техники вперед, ученые бессильны перед очевидным фактом: древние глиняные пластины с текстами хранятся тысячелетиями, тогда как жизнь цифровых носителей ограничена десятилетиями. То есть, двигаясь в супертехнологическое будущее, не следует забывать о каменном прошлом.

Виктория МИРОШНИЧЕНКО.

НА ФОТО: участники «круглого стола».

Для участников конференции проведено экскурсию специализованным библиотечным корпусом. Гостям продемонстрировали работу электронного каталога (адреса: www.lib.sumdu.edu.ua), який налічує 96 тис. назв книг, статей, періодики, авторефератів та інших видів видань, у тому числі 1,5 тис. CD-книг, понад 600 назв електронних копій навчально-методичних видань нашого університету з вільним доступом через Інтернет і понад 100 назв аудіокниг.

Учасники конференції також відвідали бібліотеки УАБС та СНАУ. Прощаючись, гості підкресливали, що бібліотека СумДУ одна з найкращих в Україні.

Мargarита СЕРЕДА,
Аліна ПОЧАТКО,
група ЖТ-51.

ФЕМІНІСТИЧНА БРОНЗА

У Чернівці відбувся фінальний етап Всеукраїнського відкритого турніру юних винахідників (базова дисципліна – фізика). У турнірі брали участь 13 команд із України та Білорусі. Виступи оцінювали фахівці з різних галузей фізики й техніки, серед яких заслужені винахідники та професори авторитетних університетів України, Росії та Білорусі. Місто Суми представляла команда профільних фізико-математичних класів СумДУ гімназії №1. Керівник команди, яка складалася тільки з дівчат, четвертокурсник фізико-технічного факультету – Ілля Зимаєв. Виступили успішно: команда отримала диплом 3-го ступеня, а кожна з учасниць відзначена в особистому заліку.

Власн. інф.

ЗМАГАЛИСЯ Й ПЕРЕМАГАЛИ ПРОГРАМІСТИ

Днями завершився традиційний уже для Сум і СумДУ міський турнір із програмування. Двадцять команд зібрав він цього разу: 8 команд зі шкіл і 12 – із вищих навчальних закладів.

У Сумському державному університеті займаються цим тому, що це єдиний вищий навчальний заклад регіону, який дійсно може готувати на високому рівні спеціалістів у галузі інформатизації, насамперед – програмістів. На жаль, і в цій галузі, як і в багатьох інших, спостерігається криза: кожен, хто сів за клавіатуру й навчився набирати три слова за три хвилини, вважає себе комп'ютерщиком. Але ж головне не в цьому, а в умінні створити новий інтелектуальний продукт. А тут уже слід мати певну високу кваліфікацію, яку в нашому регіоні може забезпечити лише СумДУ. Однак і тут виникає значна проблема – рівень знань школярів, що не секрет, із кожним роком падає. Навіть у сфері комп'ютерів – у школах переважно навчають розкладати пасьянс. Для того ж, щоб стати справжнім програмістом, треба стати неабияким математиком, неординарною, творчою людиною з розвиненою логікою. Тож саме таку молодь відшуковують і підтримують турніри з програмування.

Однак турнір – це завжди змагання. Серед команд вищих навчальних закладів на п'єдестал пошани піднялися представники СумДУ, підтвердивши високий рівень підготовки. Серед школярів не виявилось рівних Сумській загальноосвітній школі № 9.

Напередодні 15-ї річниці створення органів прокуратури України побачила світ книга «Прокуратура Сумщини: історія і сучасність».

Над цим розлогим науково-публіцистичним виданням великого формату працювали викладачі Сумського державного університету: В. Б. Звагельський (головний редактор), В. М. Власенко (науковий редактор), С. І. Дегтярьов, Н. А. Німенко, І. О. Бушман, Л. А. Саченко, а також студентки Олена Герман та Олена Калініченко. Велику допомогу оригінальними матеріалами та порадами надали працівники прокуратури Сумської області.

У виданні йдеться про основні етапи становлення й розвитку цього важливого державно-правового інституту від часів Литовського статуту (XVI ст.) до сьогодення. Особливу увагу приділено працівникам, які стояли біля джерел відомства на Сумщині: очолювали його або працювали свого часу в різних підрозділах. Значне місце в книзі відводиться сучасності – багатогранній і надзвичайно важливій діяльності органів нинішньої прокуратури.

Власн. інф.

ФІЛОСОФСЬКІ ПИТАННЯ КОМП'ЮТЕРИЗАЦІЇ

– Володимире Олександровичу, за традицією «Резонанс» представтеся читачам.

– Ніколи не думав, що буду проректором чи загалом якимсь начальником. Моя біографія абсолютно не героїчна, а найзвичайніша. Народився в місті Жашків Черкаської області. Після школи, 1973 року, вступив до Сумської філії ХПІ. Ще будучи студентом популярної тоді спеціальності «гідролічні машини», почав її «зраджувати». Саме в той час у нашому навчальному закладі з'явився Леонід Аншелович Фільштинський. Саме він і прилучив мене до науково-дослідної роботи. Тож, навчаючись іще на четвертому курсі, мав наукові публікації. І вже з цією базою вступив до аспірантури, а 1984 року в спеціалізованій раді при Казанському державному університеті захистив кандидатську роботу за спеціальністю «математичне моделювання».

Повернувся викладачем на кафедру вищої математики, якою керував Леонід Аншелович. Він же став засновником кафедри прикладної математики, а коли згодом перейшов до аграрного університету, очолили цю кафедру довірили мені. І знову змінив профіль: почав готувати й викладати дисципліни, пов'язані з програмуванням, інформатизацією, обчислювальною технікою, моделюванням – тобто все життя доводиться навчатися. З одного боку, це – добре: на місці не стою, цікаво, з іншого – поганувати: немає належної постійності. Бачу свою помилку, що не примусив себе десь зупинитися й фундаментальніше освоїти певну ступінь знань. Хоча питання таке далеко не однозначне.

Окрім цього, більше 15 років займаюся комп'ютеризацією нашого навчального закладу. У 2004-му довелося сідати в крісло декана механіко-математичного факультету, але завідування кафедрою лишалося за мною. Сумна подія – смерть Миколи Івановича Волкова – зкорегувала моє життя: став проректором.

Маю більше 150 наукових, науково-методичних публікацій із різних галузей: математичне моделювання, механіка деформованого тіла, комп'ютерні технології. Цікавими й важливим вважаю наукові розробки, пов'язані з новим для України напрямом – технології дистанційного навчання. До речі, останнє входить і до кола моїх нинішніх службових обов'язків. Крім того, опікуюся заочним та вечірнім навчанням, другою ви-

Січень 2007 у житті Володимира Олександровича ЛЮБЧАКА пов'язаний із річницею його перебування на посаді проректора. Редакція не могла оминати увагою цей інформаційний привід і не взяти інтерв'ю.

щою освітою, курсами перепідготовки тощо. А ще – інформатизацією та комп'ютеризацією університету, технічним забезпеченням усього навчального процесу та наукової роботи.

– Про СумДУ говорять як про один із найбільш комп'ютеризованих навчальних закладів Сумщини. У чому це виявляється і чи особисто Ви задоволені рівнем, а також тим, як це використовується університетівцями?

– Високий рівень комп'ютеризації нашого навчального закладу підтверджує багато різноманітних форумів та конференцій, а також численні гості, які приїждять із різних ВНЗ. Наприклад, нещодавно закінчилась територіальна нарада працівників бібліотеки: ознайомившись із інфраструктурою бібліотечного комплексу СумДУ – абонемент, веб-системи, віддалений доступ до ресурсів, наповнення електронних повнотекстових ресурсів тощо – присутні були просто вражені. Інший приклад – кожному студенту, який цього року прийшов до нас навчатися без відвідування виробництва, вручили електронні диски з навчальними матеріалами.

Задоволений чи не задоволений рівнем комп'ютеризації?.. Це проблема швидше не технічна, а якщо хочете – філософська. Безумовно, ми прийдемо до того, що й у нас буде усе «напхане» комп'ютерною технікою – без цього просто неможливо далі розвиватися. Але й підходити слід поступово. Один із кроків на цьому шляху – єдина корпоративна мережа, до якої підключені не лише всі структурні підрозділи СумДУ, а й позабазові структури: коледж, медінститут, Контотський та Шосткинський інститути, низка НКП. Загалом на сьогоднішній день у нас більше 1500 комп'ютерів. Але це лише статистичні показники, а не характеристика рівня комп'ютеризації.

Тож філософічність проблеми в тому, що комп'ютерів як не вистачало, так і не вистачатиме. Запитайте на кафедрах, які отримували їх рік тому, чи задоволені? Відповідь почуєте однозначну – ні. Незадоволений і той, хто взагалі ще не комп'ютеризований. Однак головне не в кількості техніки, кілометражах комп'ютерної мережі, а в інтелектуальному наповненні – чіткому знанні можливостей системи й того, з якими матеріалами вона здатна працювати. І хоча протягом минулого року наші кількісні показники дуже виросли, зараз ставимо за мету якісне використання наявного.

Коли говоримо, наприклад, про АСУ, то це – інтелектуальні продукти, що допомагають ефективно організувати роботу таких важливих підрозділів, як бухгалтерія, канцелярія, віділ кадрів, приймальна комісія, документообіг, контроль прийнятих рішень, тестування абітурієнтів, низка сервісних програм. Коли ж говоримо про Інтернет, про веб-

системи, то в першу чергу – це наповнення, представлення нашого університету саме у віртуальному світі: сьогодні там робиться головний бізнес, чого ні ми, ні в Україні загалом ще не навчилися.

Друге, що хочу сказати з точки зору цієї філософії: проаналізували коефіцієнт корисної дії комп'ютерної інфраструктури й просто жахнулися. Так, кваліфікація студентів, викладачів, усіх, хто торкається клавіатури, зростає, але далеко не всі ще працюють із новими технологіями. Теперішнє технічне оснащення, вважаю, сповна відповідає рівню користувачів, котрі є в нашому університеті, навіть дещо випереджає. Уже згадуваний коефіцієнт використання мережі становить – навіть лядно зізнаватися – лише 20%. Зокрема, цьогоріч увели електронний документообіг, і що б ви думали – як носили всі папірці по кабінетах, так і продовжують носити.

Потрібно зламати суто психологічні звички, навчити людей, підтягнути не лише рівень техніки, а й рівень середньостатистичних користувачів – викладачів, співробітників, студентів. Загалом мережа повинна стати неабияким джерелом навчальних, лабораторних, контрольних робіт, тестування, комп'ютерної перевірки знань тощо. Остання, до речі, дуже розвинена в медичному інституті – молодці. Низка кафедр інженерного та механіко-математичного факультетів розробили методично грамотну базу тестів і проводять комп'ютеризовані держіспити.

Надіємся, що ситуацію змінить відкриття нового відділу: центр комп'ютерних технологій поділився на два підрозділи. Перший – центр комп'ютерних технологій – займатиметься обслуговуванням техніки, створенням програм тощо. Другий – відділ мережного обладнання та телекомунікаційних систем – кабельним зв'язком, радіозв'язком, телебаченням, комп'ютерним зв'язком.

– Технічне забезпечення навчального процесу включає в себе не лише комп'ютери. Як почувасться СумДУ в цій царині?

– І тут проблеми, звичайно ж, є, та ще й чималі. Сучасні верстати, робототехнічні комплекси, мікроскопи, на яких повинні працювати студенти, потребують не тисяч, а мільйонів та мільйонів гривень. Однак щоб триматися на сучасному рівні, потрібно вирішувати й ці проблеми. Вже дещо зроблено. Так, СМНВО ім. Фрунзе допомогло кафедрі комп'ютеризованих систем управління, завдяки старанням В. Д. Червякова, встановити сучасне робототехнічне обладнання фірми «Siemens». А професор В. О. Залога, завдяки власній наполегливості, знайшов можливість модернізувати звичайні металообробні верстати. Однак роботи тут дуже багато, тож у 2007

році університет розпочинає програму модернізації лабораторної бази: сучасними повинні бути не лише віртуальні моделі, а й реальні.

– Вище, окреслюючи коло обов'язків, ви назвали заочну форму навчання. Давайте деталізуємо справи й у цій сфері.

– Вона – багатопроblemна. І далеко не в усьому з вини університету. Це пов'язане перш за все зі становищем людини в суспільстві: аби студент мав мотивацію отримати знання, а не тільки диплом, із яким у житті легше пристосуватися, тоді б величезна кількість проблем просто відпала. Однак уже прийшла та критична межа, коли потрібні кардинальні зміни. Рішення прийняте, і з березня місяця наводимо порядок. Бєперечно, революції не зробимо, але реорганізувати саму систему навчання спробуємо. Саме у зв'язку з цим з'явився інститут заочного, вечірнього та дистанційного навчання. Ця нова структура не заради структури, а для упорядкування управлінської та навчально-методичної роботи. Почали дещо по-іншому організувати самостійну роботу студента: не важливо як назвемо – контрольна робота, тести, а важливо дати заочникам технології, які б спонукали його до самостійного опрацювання матеріалу, до бажання отримувати знання, навички, вміння. Заміна, там де це необхідно, контрольних робіт тестами показала, що лише четверта частина кафедр має хоч якийсь методичне забезпечення. А три чверті? То що ж, саме так працювали роками?

Друга проблема – навчально-консультаційні пункти. В цілому позицію Міністерства освіти та науки України щодо їх реорганізації вважаю правильною. Давайте дивитися правді в очі – чи скрізь у країні НКП дійсно є не тільки консультаційними, а ще й навчальними пунктами в повному розумінні цього слова: викладацький склад, навчальна література, обладнання, приміщенні під лабораторії й так далі? Що ж стосується розгалуженої мережі НКП нашого університету, то переважна більшість із них знаходиться на дуже хорошому рівні забезпеченості. До потужних пунктів у нас належать Охтирка, Ромни, Прилуки Чернігівської та Бар Вінницької областей. Саме їх будемо розвивати, захищати від різноманітних комісій, зберігати для подальшої роботи. Невеличкі ж пункти перетворюватимемо в центри дистанційного навчання...

На завершення хочу привітати викладачів, співробітників СумДУ з Новим роком, побажати успіхів у використанні всіх можливостей, які надає університет щодо підготовки висококваліфікованих фахівців.

Інтерв'ю провів
Володимир САДІВНИЧИЙ.

УЛЮБЛЕНЦІ ПІДНЕБЕССЯ

У ідальні СумДУ відбувся звітний вечір альпіністів Сумщини, на якому обласна федерація альпіністів підбила підсумки спортивного сезону.

Як і в будь-якій дружній родині, у туристів-альпіністів є представники різних поколінь: тих, хто колись займався альпінізмом, і тих, хто займається ним зараз. Звучить жива гітарна музика, виголошуються тости, спалахують яскраві спогади про незлічені подорожі. Деякі з них ще зовсім свіжі, цьогорічні...

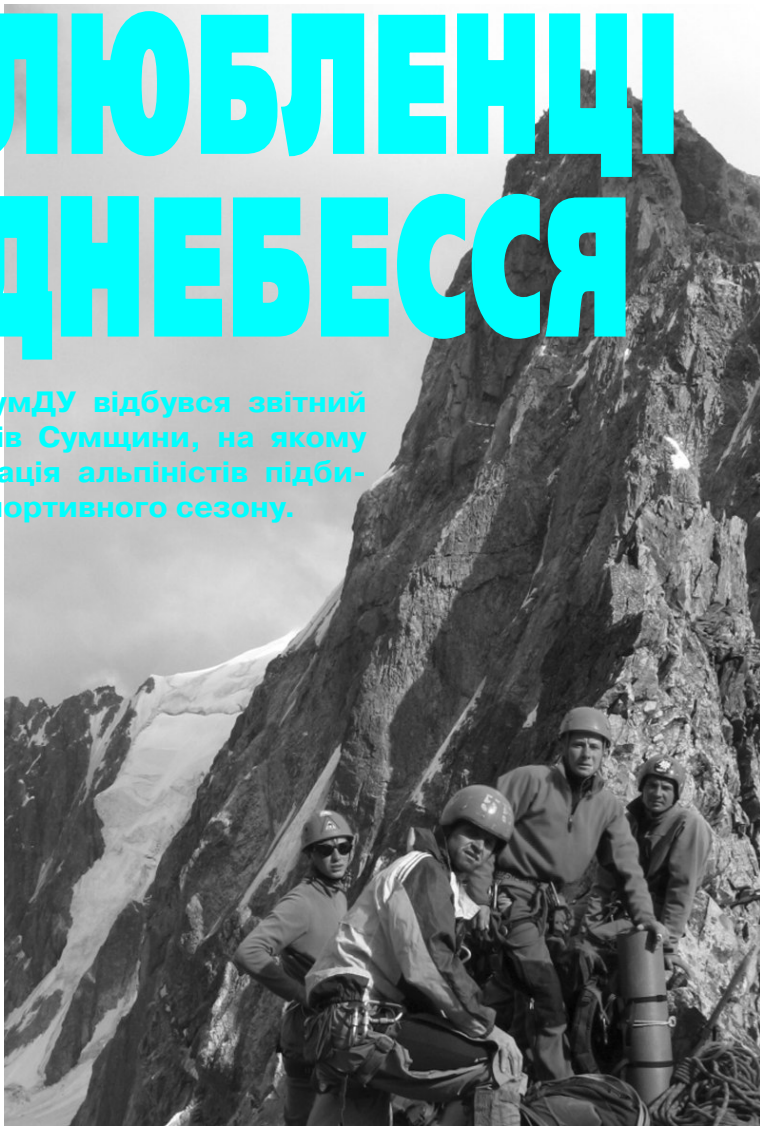
Досягнення, події 2006 року документально підтверджені — зняті на відео! Тренування, виснажливі заняття й репетиції, приготування їжі в непростих умовах тощо — все це присутні побачили на власні очі: чемпіонат України з альпінізму «Малые горы», дитячі та юнацькі першості з гірської техніки, Всеукраїнська альпініада «Молода височина», юнацька першість країни з альпінізму, в якій наші перемогли, змагання на «Приз Кустовського» під егідою федерації альпіністів України (III місце).

А найголовнішим досягненням цього року, безсумнівно, стало підкорення сумськими альпіністами гори Чанчахі на Кавказі. Це могутнє (4 420 м) творіння природи, ці круті підйоми, цей шерхт каміння з-під ніг — усе вражає і насторожує. Чотири дні знадобилося команді, аби підкорити вершину Чанчахі. Дивився фільм і не віриться, що ті екранні супермени зараз навпроти тебе сидять, за одним столом.

Представники з Києва приїхали нагородити сумську команду дипломами й медалями. А саме: «За зайняте друге місце в чемпіонаті України з альпінізму в скальному класі». У складі «срібної» команди 5 чоловік: Ф. Мітюхін, О. Пишкін, К. Лукаш, В. Ришко, О. Литовченко. Побаження киян команді були короткими та ясними: «Срібло — на золото! Сумський альпінізм — у Гімалаях!», а ще вони подарували «Булаву», та не просту, а з вмістом, що гарячить!

Організатор вечора Федір Мітюхін, майстер спорту з альпінізму, підсумував: «Хоча 2006-й був дуже непростим, масмо чудові результати — піднялися ще на одну сходинку. Крім того, один із нас, член національної збірної альпіністів України Сергій Бублик, разом із експедицією вирушив до Пакистану на гірський масив Каракорум. Вони пройшли 7800 метрів (!) непростого шляху, але через складні погодні умови так і не дісталися вершини. Головне — повернулися. Відтак — підкорення попереду...» Пакистанські краєвиди, засніжені масиви, сині від холоду обличчя — все це було знято як захоплюючий документальний фільм.

Федір Петрович протягом усього вечора, немов Дід Мороз, дару-

вав подарунки, висловлював подяку майже всім, хто допомагав і допомагає в досягненні цілей, які ставлять перед собою сумські альпіністи. Дякували присутні спонсорам, інструкторам, які завжди допомагають, не шкодуючи свого часу та сил. Серед них: гостя з Одеси — Віра Мітюхіна, яка за браком інструкторів допомагала сумчанам; Павло Словінський — головний суддя чемпіонату; Всеволод Яцько — суддя під маршрутом, а також Василь Журавель — той, хто «вчасно візьме й дасть пілюлю» і «завжди поряд, коли потрібно».

Спеціальними значками нагородили тих, хто тільки починає займатися цим спортом і вже має певні результати. Ці значки збереглися в нього ще з часів колишнього СРСР (!). Вони підтверджують те, що ці люди — «альпіністи України!»

Далі йшла мова про 10-й меморіал, який проводився цього ж року в пам'ять про тих, кого немає зараз поряд з нами — 17 загиблих альпіністів, котрі не повернулися з піднебесся. На вечорі були присутні їх близькі та родичі. Меморіал проводиться кожного року

під Сумами, в «Зеленому Гаю», де збираються всі, хто шанує пам'ять загиблих — альпіністи змагаються з гірської техніки, відпочивають, співають, згадують минуле та мріють про майбутнє.

«Треба спішити жити!» — стверджує Федір Петрович. Від себе додає: альпінізм — це не просто спорт, а наука про життя, спосіб життя. Альпінізм — це єднання з природою, з людьми, які поряд. Це — ризик і задоволення, здоров'я та енергія, наснага й шлях до безсмертя, бо життям є те, що пам'ятаєш завжди.

Професор СумДУ О. Борисенко раніше також займався альпінізмом. На його думку: «Це дуже потрібний і корисний вид спорту, який, крім усього іншого, може стати сімейним хобі. Тепершня молодь не знає, чим слід зараз займатися, куди ходити, як

■ НОВОРІЧНІ КОСТЮМИ

Як відомо, наступаючий 2007 рік буде роком Вогневої або Червоної Свині. Цікаво, якими ж повинні бути новорічні костюми? Дизайнери роблять ставку на загадковість та екстравагантність. Червоний колір без сумніву буде фаворитом сезону. Адже він, як ніякий інший, підкреслює фігуру. Та все-таки домінувати у цю новорічну ніч будуть кольори вогню — теплі відтінки червоного, жовтого, помаранчевого, золотого. Для тих, кому ці кольори не пасують до зовнішності, звичкам, характеру, також є вихід. Новорічні костюми повинні бути з таких тканин, як тафта, атлас, органза, бархат, шантунг, а вони можуть бути двокольоровими або переливатися двома основними кольорами. Поєднання можна підібрати за смаками — чорно-золотий, синьо-золотий, біло-золотий та інші варіації. Атлас, особливо виготовлений із натурального шовку, вже дав-

У ЧОМУ ТИ ЗБИРАЄШСЯ ЗУСТРІЧАТИ НОВИЙ РІК?

но завоював своє почесне перше місце серед вечірнього одягу. Молодь може задовольнити свою екстравагантність вставками з хутра, багатошаровими оборками з шифону. Бажано, щоб на вашому новорічному одязі було б хоча невеличке зображення мордочки поросяти. Можна у вигляді значка чи кошпне із зображенням цієї тваринки. Головне, щоб вогняна свиня оцінила ваші новорічні костюми. Але в будь-якому випадку, вирішувати, в чому зустрічати Новий рік, вам. Так що вмийкайте свою фантазію і вперед!

Інна БИТЮК, група ЖТ-52.

Ректор СумДУ А. В. Васильєв отримує Кубок за увагу керівництва університету до спортивного життя не тільки нашого навчального закладу, а й Сумщини.

ЗЕМЛЯКИ ПРО ЗЕМЛЯКІВ

У приміщенні МЦ «Собор» відбулася презентація третього випуску альманаху «Земляки», який побачив світ у видавництві, що діє при мистецькому центрі. Традиційно в альманасі висвітлено життя Сумського земляцтва в Києві, підсумки літературного конкурсу ім. О. Олеся, нариси про видатних уродженців Сумщини, краєзнавчі розвідки, знаменні події з життя області тощо. Як і в попередніх випусках, серед авторів представники й нашого університету. Зокрема, з матеріалом до 40-річчя політех-

нічної освіти на Сумщині, виступив ректор СумДУ А. Васильєв. Продовжив публікацію про знаменитих братів Тимошенків завідувач кафедри історії В. Влащенко, а викладачі кафедри журналістики та філології Ю. П'ятаченко та В. Садівничий подали розвідки про Агапія Шамрая та Івана Багряного.

Серед авторів — і студенти. Так, М. Кльова (ЖТ-41) розповідає про шевченкознавця Павла Зайцева; Н. Кривонос (ПР-34) — про свого наставника й олімпійського чемпіона Володимира Голубничого; а В. Фесенко (ПР-33) виступила в ролі як автора (нарис про чорнобильців), так і коректора видання.

Власн. інф.

НЕПРИЄМНИЙ ВИНЯТОК

СумДУ користується неабиякою популярністю серед іноземців. Сюди приїждить здобувати освіту молодь з багатьох куточків світу. Та нещодавно стався перший випадок виключення з нашого університету двох юнаків з Танзанії, які приїхали на навчання у вересні цього року. Причиною таких кардинальних мір покарання керівництвом університету стали порушення цими студентами елементарних норм поведінки. Хлопців неодноразово помічали у нетверезому стані на території гуртожитку. Декан факультету з роботи з іноземними студентами А. М. Юнда стверджує, що до виключення юнаки отримали декілька попереджень і мали можливість виправитися. На жаль, цього не сталося. На даний момент порушники гуртожитських правил налаштовані повертатися на батьківщину.

Загалом же такий випадок поодинокий. За словами Андрія Миколайовича, практично всі іноземні студенти отримують дипломи про освіту.

Аліна ЧЕЛЯДІНА, група ЖТ-62.

РЕЗОНАНС

“ЗОЛОТА СЕРЕДИНА”

Любі студенти,
викладачі та співробітники університету!
Щиро вітаю вас з наступаючим Новим роком та Різдвам Христовим!
Нехай корабель ваших мрій ніколи не заходить у гавань розчарувань і нещастя, а доля завжди дарує успіх і вдачу! Бажаю вам професійних досягнень, невичерпного ентузіазму й вічного творчого неспокою!
З любов'ю
Ганна ЯКОВЛЄВА, в. о. голови профспілкової організації студентів СумДУ.

З Новим роком вітає вас
студентський ректорат!

Бажає всім студентам легкої сесії, творчих надбань, здійснення бажань, завжди отримувати задоволення від досягнутих цілей, щоб усе вдавалося з легкістю. І в буденності не втратити себе як особистість. Щоб у рік Свині ніхто не підклав вам свиню.

МАСШТАБНО ПРАГНУТИ Й ЕФЕКТИВНО ДОСЯГАТИ

Переможців студдеканівських перегонів «Резонанс+» попросив розповісти про свої враження, використані методи агітації, склад команди, які передвиборчі обі-цянки є першочерговими, принципи подальших дій тощо.

Інженерний факультет

Денис Кобизський (ГМ-41):

— Правом голосу скористалися 199 студентів. Активність приємно вразила. Наявність однієї кандидатури пояснюю не відсутністю конкурентів, а виявом командного духу й співпраці заради спільної мети усіх активістів факультету. Використовували агітплакати, листівки, зустрічі з електоратом, але вважаю, що більшість студентів проголосувала за мої попередні справи, адже з перших днів навчання в університеті брав участь у самоуправлінні. До нашої команди ввійшли: Олександр Гаврик — перший заступник (ЕК-21), Євгенія Горишняк — культурно-масова робота (ЕК-42), Микола Смяцький — соціально-трудова діяльність (ЕК-31), Дмитро Булах — спорт (ТМ-41), Олександр Плахтенко — інформація (ХМ-41). У першу чергу займемось пунктом про коригування розкладу екзаменів. По можливості вирішуватимемо проблеми кожного студента, але краще їх виникнення попереджувати. На це головним чином і буде спрямовуватися робота студдеканату.

Гуманітарний факультет

Сергій Малюга (Ю-52):

— Організація виборів не дуже сподобалась. На мою думку, невдало обрали місце для голосування, та ще й факультети не були позначені табличками і виборцям доводилося перепитувати. А відсутність підписів на восьми бюлетенях свідчить про недоліки в роботі членів виборчої комісії. Агітацію почали з розвішування агітплакатів. Другий крок — зустріч з першокурсниками. Потім провели акцію, спрямовану на боротьбу зі СНІДом. А оригінальність наших фотоагіток, я впевнений, оцінили всі студентки. Недоліком вважаю недостатню агітацію на старших курсах і брак часу.

Я майже рік перебував у студентському активі, тоді й познайомився з майбутніми членами моєї команди: головний радник — Дарина Сапун, соціально-трудова робота — Леся Федченко (до речі, першокурсниця), інформація — Микола Шевченко (завжди дізнається про все першим), наука — Наталка Бураку, навчальні питання — Любов Бойко, культура — Вікторія Горенко та Людмила Кияшко. Зараз вирішуємо питання щодо проведення рок-фесту в СумДУ, так як це — додаткове джерело коштів для університету. Налагоджуватимемо співпрацю з обласними центрами зайнятості й дружні зв'язки з інженерним факультетом тощо. Єдиним шляхом популяризації самоврядування вважаю проведення нестандартних розважальних заходів. Будемо масштабно прагнути й ефективно досягати.

Фізико-технічний факультет

Олександр Філоненко (СУ-42):

— У цілому задоволений організацією виборів. Усе пройшло спокійно, без ексцесів, але дещо засмутила низька явка студентів. Пояснюю це недостатньою популярністю самоуправління на факультеті. А щодо агітації — не можу назвати ні плюсів, ні тим паче мінусів. Ми врахували досвід наших попередників і трохи відкоригували програму. Команда наша сформувалася з тих, кому не байдуже, як житиме студентство, хто має креативні ідеї та готовий втілювати їх у життя. Науковою роботою займається Вікторія Глушан (СУ-42), культурою — Михайло Каверин (ФЕ-41), спортом — Сергій Дубинський (ФТ-52). Вже зараз налагоджуємо зв'язки з дорослим деканатом щодо наукової роботи. Найближчим часом плануємо створити дошку пошани і, звичайно, будемо активно розвивати студорганізацію

на факультеті. Наша політика в першу чергу ґрунтуватиметься на проведенні цікавих заходів для студентів. Існуючі, на мою думку, досить стандартні, тому прагнутимемо додати їм креативності, яскравості та оригінальності. Ідей безліч!

Економічний факультет

Аліна Кириченко (М-41):

— Організацію виборів задоволена, але вважаю, що проводити їх потрібно не перед екзаменаційною сесією. Хотілося б активнішої явки студентів. Поки що самоврядування не досить популярне. Потрібні нові методи! У своїй агітації використали символіку: серце з червоної та золотої стрічки. Її зміст — з любов'ю до факультету, з прагненням до яскравих перспектив у майбутній праці так, щоб в унісон звучали серця. Також створили оригінальний плакат із тканини з фотографіями активу. Очолила команду, бо вже маю досвід (була деканом в минулому році). У роботі мені допомагатимуть заступники декана з навчальної та наукової роботи Дарина Боронос (ЄФ-51), зі спортивно-масової — Володимир Пікін (ЄФ-54), з культурно-масової роботи — Катерина Бобикова, соціально-трудова питаннями займатиметься Валентина Поліщук (ЄФ-41), інформаційну роботу вестиме Анастасія Чепік. Вважаю, що деканат — не тільки шість осіб у списку, а й усі небайдужі. Тепер — сесія, а з нового семестру почнемо широко займатися науковою роботою. Доцільно розробити систему тренінгів-зустрічей із випускниками факультету, провести з ними своєрідні майстер-класи. Ще у планах — модернізація факультетської газети. Проводимо опитування, аби врахувати побажання всіх студентів. На жаль, небайдужих лише 10-15%. Намагатимемося збільшити цей відсоток за рахунок проведення дискотек, конкурсів і взагалі всього, що цікаво студентству.

Механіко-математичний

Станіслав Борисов (ММ-41):

— Вибори зробили незначну рестановку сил у студактиві. Я з

заступника перейшов на посаду декана. Хотілося б відзначити гарну організацію самого процесу голосування. Особливо активних агітацій не проводили. Зустрічалися з першим курсом, роздавали агітматеріали. Планували створити плакати з зображенням активу, але не спрацювалися з поліграфістами. У команді обов'язки розподілили так: наукова робота — Володимир Чмирьов (ММ-41), культурно-масова — Анна Павленко (ММ-51), соціально-трудова — Станіслав Пікін (ММ-51), інформація — Олександр Мартинов (ММ-61), спорт — Максим Литвиненко (ММ-62). Фізико-математичний — чи не єдиний факультет у нашому університеті,

на якому студсамоуправління займається більше науковою діяльністю, ніж громадською. Будемо поєднувати корисне з цікавим, але зараз найголовніше — добре закрити сесію, тому як декан поки що не буду відволікати студентство від їхнього найголовнішого обов'язку — навчання. Будемо базуватися на двох принципах: чесність і відкритість. У першу чергу чекаємо активності від самих студентів. Чим більше вони вимагатимуть, тим більше ми зробимо!

Ольга КОНОНЕНКО,
Катерина ШВИДКА,
група ЖТ-61.

НА ФОТО: на виборчій дільниці.

■ СТАНДАРТИ ЗДОРОВ'Я

ЛЮБОЙ ЦЕНОЮ?

«Красота спасет мир» – довольно известное выражение, которое трактуют по-разному. Многие считают, что речь идет о женской красоте (хотя никому неизвестно, каким образом она может спасти мир). И каждой девушке хочется быть привлекательной, с миленьким лицом и стройной фигурой. Но какой ценой этого добиваются?

Уже давно с Запада к нам пришли модные стандарты 90-60-90. Но далеко не каждая из представительниц прекрасного пола соответствует этим жестким параметрам. А на всех страницах глянцевого журнала, на телевидении начали появляться высокие стройные модели. Вот и воцарилась мания к похудению.

Самый простой, на первый взгляд, способ сбросить лишние килограммы – это диеты. А как они влияют на здоровье? Девушки, не проконсультировавшись у врача-диетолога, перестают нормально питаться, не задумываясь о нарушении обмена веществ, возможных проблемах с желудком. Не до этого! – ведь в мечтах вовсе не то, что в зеркале. А как же быть с теми, кто от природы склонен к полноте?

Многие, глядя на изящную худобу эстрадных и прочих звезд, брали и берут с них пример. А звезды, выставив фигуру на показ, вовсю рекламируют средства для похудения, эффективные диеты и т.п. При этом нет и намека на то, что далеко не каждой подходит одна и та же диета, одно и то же средство. Известно много случаев, когда девушки, желая похудеть,

почти переставали питаться, что довольно часто заканчивалось плачевно.

Кстати, недоедание сказывается не только на внешности. Некоторые становятся раздражительными, неадекватно реагируют на самые стандартные ситуации. Искусственное истощение организма чревато и нервными, и психическими срывами. Часто это приводит к

тому, что девушки попадают в психиатрические больницы. Знаю случай, когда одна юная особа, желая обрести изящество, принимала разрекламированные таблетки для сбрасывания веса, при этом питалась два раза в неделю. Разогналась так, что по инерции при росте 1,73 похудела до 29 кг. Попала на больничную койку в очень тяжелом состоянии. Прошла курс

лечения, набрала вес, а вскоре после выписки возникла другая проблема – волчий аппетит. Она готова была отказаться от всего, кроме еды! Продолжает лечиться...

Конечно, лишний вес часто мешает нормально жить. Но идти на такие жертвы?! Другое дело, когда красивых форм девушки достигают усиленными физическими нагрузками. Тренажерный зал, бег на свежем воздухе, плавание – куда полезнее диет! Пожалуй, нет

■ ТОЧКА ЗОРУ

А БЫЛА ЛИ ЭПОХА ВОЗРОЖДЕНИЯ?

Считается, что живем в цивилизованном обществе. Выходит, вокруг цивилизованные люди? А что значит, быть цивилизованным человеком? Культурным? Романтиком? Судя по литературным произведениям прошлого, так и есть. А много ли вокруг нас настоящей культуры и романтики? Восхищаемся ли мы истинно прекрасным, как, например, люди эпохи Возрождения, когда повсюду строились парки, театры, оперетты, создавались библиотеки? По отдельности – возможно. А в большинстве своем?

Оглядимся... Картина далеко не романтическая: повсюду салоны игровых автоматов, кафе, бары и прочие «точки питания», словно человек ни для чего иного не приспособлен, как только жевать да нажимать кнопки... Никому сюда нет, к примеру, до того, что сносят парковый уголок, дабы на его месте построить «кафешку». И это красиво? Всё теперь делается исключительно ради прибыли, ни о какой морали и прочей подобной «чепухе» никто и не заикается. Как поется в цыганской песенке, не теряющей популярность уже больше века: «Всюду деньги, деньги, деньги...» Общественная ценность человека измеряется только толщиной его кошелька, и никого (даже правоохранительные органы) не интересует, каким образом он его набил.

Если увидим лежащего на земле человека, многие ли из нас пойдут помочь, узнать в чем дело? Вряд ли. Одним – безразлично, другим – некогда... Куда мы все постоянно торопимся? Такое ощущение, что мы должны везде побывать. А многих ли ждут там, куда спешат (магазины, разумеется, не в счет)? Человек – раб своих потребностей, своих желаний. Он оптимизирует свою среду обитания, но оптимизация эта постоянно сводится к деньгам, способам их добытия, среди которых, увы, не очень-то много честных.

Так почему же богатые дяди от «власти для бедных», то бишь «слуги народа» удивляются, что молодое поколение не отрывается от компьютера, пьет не только «кока-колу», курит – и не только фабричные сигареты? Может, куда приятнее видеть всякую-разную виртуальность, чем реальность, достающуюся в наследство от старших поколений?

Культура, порожденная тысячелетней цивилизацией, твердит, что не в деньгах счастье, а окружающая действительность утверждает обратное. Что, цивилизация закончилась или ее никогда и не было вне мудрых книг, картин и прочих достижений человечества? Может, грядущий год прояснит ситуация? Будем надеяться.

Олександр БАБИЧ,
група ІН-51.

«МИ ОБИРАЄМО, ЗА НАС ОБИРАЮТЬ...»

Іноді у людини може виникнути враження, що обставини склалися так, ніби з ситуації є тільки один вихід і вибору немає. Але цікаво: що саме винне у відсутності вибору: ситуація чи ми самі?

І насправді. Буває, що життя не залишає нам вибору. Наприклад, обов'язок. Елементарна ситуація. У новому семестрі в розкладі студента з'являється новий предмет, який він вважає нецікавим або непотрібним для себе. Та студент не має вибору: якщо хоче закінчити ВНЗ, то повинен вивчати певний «набір» предметів. З іншого боку, майбутню професію студент обирає сам. Отже, заздалегідь віддає свій подальший професійний розвиток у руки більш освічених та досвідчених людей, які знають краще, що потрібно знати, аби стати фахівцем в тій чи іншій галузі. І тому, появу нового предмета студенту потрібно розглядати з точки зо-

ру свого вибору професії. Тоді все – справедливо.

Але може трапитися і так, що вибір професії був зроблений батьками. Тоді є сенс задуматися над причиною пасивності абітурієнта. Може бути, що йому просто не дали можли-

вості толком розібратися, яку професію доведеться опанувати? Тобто він став підвладним ситуації. А з іншого боку, невже людині настільки бракує смливості чи розуму, щоб віддавати власне майбутнє на розсуд інших, нехай і близьких людей? Або, що гірше, бракує бажання і потреби самореалізуватися, зробити власний вибір свого майбутнього?

Ми обираємо протягом усього життя. Відмова від вибору – також вибір. Хочемо того чи не хочемо, людина вирішує, якою бути і який життєвий шлях обрати. Кожного дня чинимо так чи інакше, зробивши перед цим вибір. І навіть, якщо обирають за нас – це означає, що ми заздалегідь погодилися на це, обрали таку поведінку, яка спровокувала інших обирати за нас. Варто завжди пам'ятати, що ми щомиті, постійно вибираємо, але просто не завжди усвідомлюємо цю дію.

Юлія КОВАЛЕНКО,
група ПР-34.

проблема ВІЛ/СНІДу або ж хімічної залежності.

Для політеховців такий акційний нонсенс виявився досить цікавим, тому вони охоче скупчувалися довкола «виставки». Організатори акції визнали, що в СумДУ навчається молодь, яка не байдужа до проблем інших, усвідомлює надзвичайну загрозу поширення ВІЛ-інфекції/СНІДу й переймається негативними явищами в суспільстві.

Наталка БУРЛАКУ,
група ЖТ-52.

БЛАГОДІЙНА АКЦІЯ В СУМДУ

По всій Україні проходила акція, присвячена Дню Солідарності з ВІЛ-позитивними людьми. У 46 містах країни було організовано ряд масових заходів: похід центральними вулицями, святкові концерти, радіотрансляція пісні Оксамити «Живи» (назва якої й стала лозунгом) на FM-станціях. Не залишилися осторонь і студенти нашого університету. Окрім того, що допомагали в проведенні

місцевої акції як волонтери, вони ще й у СумДУ організували свою невеличку акцію.

Активні гумфаківці разом із представниками БО «Вибір» та Клубу ресоціалізації хімічно залежної молоді «Шанс» роздавали студентам інформаційні буклети, календарики, а також – презервативи (спочатку це чомусь розсмішило студентів, а потім набаяк зацікавило). Усі бажаючі

могли отримати координати установ, до яких можуть звернутися друзі чи знайомі, яких торкнулася

СУМДУ - ALMA-MATER & ROCK-PATER

Mickey Mouse Is DeaD - «позитивні агресори»

Історія назви: дело было вечером – делать было нечего. Вирішили придумати назву для групи. А геніальні ідеї приходять неочікувано і в неочікуваному місці. «Першовідкривачами» назви стали двері під'їзду, на яких творчі очі побачили наклейку із зображенням Мікі Мауса й напис маркером «Is DeaD» (результат можете спостерігати кількома рядками вище...). Група фактично існує з 2001 р., однак завжди знаходиться у творчому пошуку, що пояснює ледь не щомісячну зміну її складу й неоднозначність музичних доробків.

Напрямок: mathematic-grunge-core – намагаються поєднати не-поєднуване; агресія, що несе позитивні емоції (лат. aggressio – напад; напад музикантів, озброєних гітарами, барабанами, мікрофонами, на ошаленілу публіку з метою привернення уваги та захоплення в полон всесильного Року).

Склад: ХіМа (Трет'як Міша) – вокаліст, Dark (Литвиненко Макс) – 2-й вокал, Труп (Трушин ЄвГеній) – бас-гітарист, Self (Безносихін Андрій) – барабанщик (попереднього барабанщика «переманила» легендарна сумська рок-група «Резонанс», яка натомість обіцяла надати спонсорську підтримку та щось говорила з приводу продюсування).

FrontMan M. I. D.

Хіт: «Хомячки».

Надихає: кохана людина та депресія.

ХіМа: «Колись, ще у пісочниці один малий запитав мене: «Ти хто: панк чи металіст?» – Панк, – відповів я, вже тоді визначив свою долю...А потім іграшки почали обмінюватись на касети музидолів, чия музика пронизала кожен нерв, кожну кістку, кожну волосину... і зараз звучить як музика моєї душі...»

Soncevoci

– Сонце в очі – «проміння в серце»

Історія назви: Персоназва «Примари міста» була замінена з ініціативи нової солістки, аби надати групі ще більш яскравого та виразного звучання.

Група існує з 21 березня 2006 року. Через 2 місяці після народження стає переможцем обласного відбіркового туру на конкурс «Червона Рута».

Напрямок: MELODIC-ROCK – музика для душі, через яку наповнює тіло світлом.

Склад: Яна – вокалістка, авторка текстів, Вова – соло-гітарист, Паша – ритм-гітарист, Аня – бас-гітаристка, Макс – клавішник, Антон – барабанщик – усі абсолютно різні люди, з відмінними

Говорити про музику – все-одно, що танцювати про архітектуру. Не варто чекати від мене критичних та оціночних закидів на адресу політехівських рок-груп. По-перше, я не музичний критик (вони вміють читати музику, але не здатні її слухати), а по-друге, я музичний аматор зі своїми смаками та вподобаннями (як, власне, і кожен із вас), тому власний суб'єктивізм залишу при собі. Моя мета: ознайомити університетське населення з музичною богемою, яка існує на теренах нашої Альма-матер.

смаками та вподобаннями, однак укупі створюють досить-таки гармонійний тандем. Відношення українських та російських текстів – 60/40% (прагнуть до «українізації» репертуару).

Хіт: «Прощавай».

Кредо: Проти того, щоб у групі виділявся хтось один, за єдину команду.

Епітети: веселі (на репетиціях валяються зі сміху, звісно, не під час «музиціювання»), кумедні, життєрадісні, теплі, іноді сумні (коли піддаються впливу ліричного образу...)

Прагнуть: до популяризації української музики в якійсь рок-культурі України.

Площадь МОПСa

– група, яку надихає солістка («...якби ви її побачили, вона б і вас надихнула...»)

Історія назви: чесно кажучи, спочатку вигадали просто, «від фанаря». А потім розшифрували: МОПС – Музика Особливого Психічного Стану.

Група створена в 2004р.; поділили I місце «Червона Рута – 2006» з гр. Soncevocі. Для участі в конкурсі спеціально переклали пісню українською мовою.

Напрямок: НЕОРАСТА-ФОРІАНСЬКИЙ ART-ROCK, FREE-STYLE – експериментаторсько-дослідницька музика, що передає настрій.

Склад: Чернишова Оля («Музика – це Я») – вокалістка, Льоша (хоче до New York City) – соло-

ли відбивають бажання займатися музикою (можете не погоджуватись); «...хтось казав, що схожі на Pink Floed...»; готові виступити у вас на дні народження за 200-300\$ або безкоштовно – якщо добре попросите (важливо не за скільки, а для кого); чують лише комплімен-

Karma

гітарист, Юра – ритм-гітарист, автор текстів, Ігор Костік – співавтор, Сергій Максименко – бас-гітарист, Макс Науменко – барабанщик. Це – купка людей, об'єднаних спільним інтересом – музикою; вважають, що муз. шко-

ти на свою адресу (з жорсткою критикою ще ніхто не звертався, але грамотні зауваження сприйняти готові).

Хіт: «Антисанитарія».

Девіз: якщо хтось співає – значить хтось почує.

“Площадь МОПСa” – натхненні солісткою на відстані

Музика вчора: зацікавленість, сьогодні: захоплення, завтра: захоплення з перспективами.

Епітети: яскраві, неповторні, розумні, змістовні, дорослі, самокритичні люди.

Закликають: думати головою...

Karma

= Lincokore + Bad Habit = група, в якій не було творчих криз

Історія назви: довго над назвою не заморачувались. Вважають, що сама група повинна наповнювати назву змістом, а не навпаки. Група існує з весни 2006 року.

Напрямок: NU METAL (METAL CORE) – інше світосприйняття.

Склад: Саша (коли зустріне на вулиці Ю.Шевчука (ДДТ), запросить його на каву) – вокаліст, автор текстів, Ігор (найстарший, найголовніший) – соло-гітарист, Денис – бас-гітарист, Саша (Саніч) – клавішник, Богдан (Батон) – барабанщик – творчі люди, побиті талантом по всіх частинах тіла; приймуть ваше запрошення на день народження, якщо виголосите заклинання в присутності команди: «ви – конкретні чуваки, ви мені реально подобаються, приїжджайте до мене на днюху, посидимо, вип'ємо пива, в мені підіграє...» – і вони однозначно прийдуть (заклинання діє в одиничних випадках).

Кредо: музика повинна нести відображення дійсності.

Надихає: абсолютно все та скрізь.

Відчувають: що живуть недарма.

Закликають: іти в ногу з епохою, орієнтуватися на прогресивні речі.

Мова текстів: українська (принципально)

Життя без творчості та мистецтва: бездушне, примітивне, не-красиве.

Словник рок-музиканта

Глухонімії – звукорежисер
Дрова – барабанні палички
Електруха – гітара
Залабати – зіграти експромтом
Залізо – ударні тарілки
Косити – походити на когось
КовБасист – бас-гітарист
Лаж – «шопопало»
Медік – медіатор
НашаТирь – плагіат
Репа – репетиція
Рубати – грати важку музику (тяж)
Соляк – соло-партия
Стукач – барабанщик
Сінтюк – синтезатор
Шпилити – грати

Злата Сильвер.

РОЗДУМИ-ЕСЕ

ЯКОСЬ УРАНЦІ

Часе, часе, куди ж так невпинно біжиш? Промайнуло літо, за ним осінь, ось уже й зима, новорічні свята... Але не тільки. Для студентів це ще й початок «мук всевітнього розуму» – тобто сесії... «Боже, ну за віщо мені ця кара?» – кажу, піднімаючись о шостій. Маю сумнів, що знайдеться хтось, хто не промовляв цієї фрази. Встаю, але в той момент, коли ноги торкаються підлоги, розумію, що мої любі капчики безслідно зникли. Цікаво, куди? Гарзд, гарзд, нічого страшного не сталося. Намагаюся відкрити хоча б одне (здається, з двох?) очей, однак виходить це не завжди навіть з десятого разу. Піходжу до дзеркала:

– Боже! хто це? Ота сонна та замучена істотка... я? М-да...

Відходжу від «ідентифікатора», тобто дзеркала, і перечіпляюся... через свої капці. З «умиротвореним» обличчям крокую до крану, наперед знаючи, що з нього летіть лише крижана вода. Але дійсною воістину героїчний вчинок – вмиваюся, розповідаючи самій собі, як отака вода корисна і як люблю цей ранок, узагалі всіх навколо. Шкода, що процедура «рідинної очистки» обличчя та шліфування зубною щіткою «бивнів» не здійснюються автоматично...

Та це ще не сама катастрофа, а лише її початок. На черзі – приготування сніданку. А що у нас в меню? А в меню у нас – яєчня з беконом і чорна кава. «Легко готується!» – можете сказати. А я відповім: «Нічого подібного!!!» Не таке старшне саме приготування, як перешкоди, що виникають на шляху, коли ти дуже поспішаєш. Наприклад, підходжу до шафи, відчиняю і... на ногу мені падає з диким брязкотом каструля сусідки по кімнаті. Звичайно ж я «промовчу». Сортирую дії та вирази, які підказує мій ображений внутрішній голос, і розумію, що жодне з них не є прийнятним для вимовлення у голос. Повільно, але впевнено «шкандибаю» на кухню. А далі – порізаний палець, обпечена рука...

На цій веселій ноті й закінчуються «пригоди Електроніка» біля плити, а попереду ще сила-силенна справ, не менш травмонезбезпечних – типу «нафарбуй вії» і т.п. Але до 7.45 я готова до того, аби з'явитися в університеті при повному параді. Побутові неприємності – позаду, а попереду.. Ні, ніколи й ніщо нас не зламає, ми ж дівчата сильні!

ЖЕРТВА ИЛИ ПАЛАЧ?

Кем быть в жестокой игре, которую почему-то назвали Любовью? Жертвой, которая подставляет свою голову под лезвие топора, или же палачом, который заносит над ней эту секиру? Отдавать себя на растерзание голодно-

му зверю или самой превратиться в разъяренную волчицу?

Так или иначе, но в любви мы всегда играем в знакомую с детства игру «кошки – мышки». Сначала – в роли представителя хищников, потом – в роли жертвы. И чем дальше, тем опаснее становится игра. На кон ставятся уже не деньги, дачи, машины и прочие временные блага, а судьбы людей, их вечные души... Вроде бы и сами выбираем: подписать смертный приговор кому-то или самому себе, но остается навсегда в одной и той же роли практически невозможно. А как же, сегодня правим мы, завтра правят нами, вчера обманул ты, сегодня солгали тебе. Так и вертимся всю жизнь, переворачиваясь с ног на голову и обратно.

Проходит день за днем и однажды... Ты уже не та белая и пушистая, а он оставил свои носки в кухне на подоконнике. Думаешь, что нет никакой связи между белой-пушистой и носками на подоконнике? Ошибаешься! Где замечают носки в неподобающем месте, там и за пересоленный суп начинают грызть, какой бы пушистой и белой ты ни была. Вот вам и жертва, вот вам и палач. Похоже, так уж мы, люди, устроены, что просто жить не можем без мелких ссор и грандиозных скандалов... Он не замечает, что котлеты подгорели – значит, у него любовница, не сказал ничего о не выглаженной рубашке – любовница, опоздал с работами – то же самое... И к ней претензий при желании

наберется у него целый вагон, да еще и маленькая тележка... Интересно, кому это надо? Никто не хочет трепать нервы, а волей-неволей треплем, выводим друг друга из себя... Неужели и вправду настоящей любви, когда понимаешь друг друга в любых ситуациях, на земле вовсе не осталось?

Жертва... Каждый из нас может стать ею в любой момент. Палач... У каждого в глубине души он прячется, выбирая момент, когда можно вырваться наружу.

И счастлив не только тот, кто в состоянии контролировать своего внутреннего монстра, но и близкие ему люди. Увы, немногим везет! И снова одно и то же – ты, он и разбитая чашка, сыгравшая роль козла отпущения. Многие понимают, что это не выход, но многие ли из нас прислушиваются к голосу разума, а не инстинкту хищника?

Наталка МЕДНИКОВА,
група ЖТ-51.
Малюнок Марини НИЖНИК.

(РАССКАЗ-ФАНТАЗИЯ О ВКУСАХ)

Одна феечка любила жить в карманах у людей. Предпочитала она, естественно, детские карманы и пальтичковые: набитые всяким

КАК ФЕИ ЕЗДЯТ НА ТРОЛЛЕЙБУСАХ...

хламом, а зачастую и едой (типа булочек или шоколадок)... Случилось так, что в троллейбусе полюбился ей именно мой карман. С тех пор феечка начала там жить, соседствуя с носовичком, сосательными конфетками апельсинового вкуса, записками от ненужных и чужих людей, что совсем не мешало мне их не выбрасывать. А еще карман позвякивал иногда ключами...

Феечку звали Пласебо, и родилась она в тот момент, когда прямо в ворох детских вещей скатилась какая-то заблудившаяся звезда, превратившись в ее сердце. Мы с ней любили рассматривать дождь через окно троллейбуса и ловить снег, залетающий прямо в салон. Однажды, по пути домой меня и феечку захлестнуло переходное чувство... Такое бывает в подземном переход, когда идешь, идешь на просвет второго входа-выхода, а приблизится никак не можешь, настороженно наблюдая

боковым зрением за скользящими по стенам теням. И неожиданно – выходишь на улицу... Вот такое вот чувство. А окружающие нас люди очутились вдруг на кончиках моих десяти и

двух феечкиных пальцев, стали почему-то размытыми и отдаленными, как ежики в тумане... Они суетливо мельтешили и мельтешили, не желая понять, что кончики пальцев называются подушечками, а значит на них можно прилечь и отдохнуть от уличной суеты...

Среди этой акварельной размытости и отдаленности мы с феечкой заметили розовое объявление, приклеенное к троллейбусному окну. Во-первых, оно несло информацию о метаокнах и каких-то инструментах (скорее всего, музыкального предназначения). Во-вторых, оно имело странный привкус и не менее странную температуру. Стекло вокруг него было все в отпечатках пальцев (чужих, совсем чужих историй и миров, человеческих мыслей и завитков) и сильно запотевшее (как будто кто-то долго дышал на него, а потом забыл, что именно хотел там нарисовать).

Странность заключалась еще и в том, что переходное чувство моментально покинуло нас с Пласебо – люди стали обычными людьми, резкими и с явной температурой тела, проявляющейся в парообразном дыхании. А феечка взяла и снова умерла. И никто этого не заметил, даже я. Умерла, как умирает незнакомый тебе кот, однако совсем не так, как умирает незнакомая собака.

P.S. Никогда не знаешь, в какую сторону люди двигаются в переходах: к тебе или наоборот. Никогда не знаешь, кто и когда придет или уйдет. Впрочем, это не мешает нам не замечать друг друга. Так же, как не замечаем незнакомого кота или не менее незнакомую дворнягу...

Апельсиновый Будда.

Как тошно верить в справедливость!
Как тесно, душно в клетке снов!
Скажите, люди, где же милость
К тому, кто потерял любовь?

Как будто тень следит за мною,
Влезает в душу вновь и вновь,
Окутывает сердце мглой
Вчерашняя моя любовь...

Царапает и рвет на части
Да так, стынет в жилах кровь.
Слепая буря и ненастье –
Забывшая себя любовь

Кровавый след в душе оставит,
Хоть ты бродяга, хоть король...
Любовь от боли не избавит –
Даже взаимная любовь!

Лілія КРАВЦОВА,
студентка машколеджу.

Бемоль, диез і два бекара,
І гама мук, і гама драми.
Акорд і тризвук – різні речі.
Є кварта, квінта, й секунда втечі.
Piano, forte, legato долі.
Staccato поруч – це відгук волі.
І вальс, мазурка, й фуги звуки.
Ноктюрн життя.

Сім нот до злуки.
Мажор – мінор,
як світле й темне.
Уроки музики даремні...

Анна КОВАЛЕНКО,
група ПР-34.

■ СОЦІОЛОГІЧНЕ ДОСЛІДЖЕННЯ

АБО Ж ПАН, АБО ПРОПАВ?

Продовжуємо опитування з найбільш «алергійного» на сьогодні питання, а саме входження української освіти в «Болонський процес».

Юрій Васильович П'ятаченко,

викладач української літератури:

— Однозначно відповісти не наважуюсь. Болонський процес — складова частина світових глобалізаційних перетворень. І головне — участь, а не перемога.

Алла Олександрівна Євграфова,
мовознавець:

— На мою думку, тут є перевага в тому, що студент повинен працювати самостійно. Але завжди є «але». На жаль, наші студенти звикли тільки слухати й отримувати більшість матеріалу від викладачів, за винятком працюючих та надзвичайно наполегливих. Методика цього процесу полягає в тому, що студент звітує перед викладачем, а той, у свою чергу, повинен оптимально організувати навчання, враховуючи індивідуальні нахили та потреби кожного окремо.

Вікторія Едуардівна Проняєва,
викладач англійської мови:

— Я — за, бо цей процес дає право отримати диплом міжнародного стандарту. Також порціями ведеться навчання, що набагато легше для студентів.

Володимир Олександрович Любчак,

проректор з науково-педагогічної діяльності:

— Ставлюсь позитивно. Будь-яка справа має дві сторони. Спочатку запроваджувати нове завжди складно. Загалом же слід пам'ятати — Болонський процес потребує більше самостійної роботи студента, а викладачі повинні допомогти студентам організувати цей процес. Бо, як відомо, якісна освіта — запорука подальшого життя.

Іван Васильович Крапивний,
завідувач кафедри економічної теорії:

— Болонський процес — необхідне явище з точки зору об'єднання освітніх систем різних країн в єдиний простір в контексті глобалізації. А щоб перехід до нової системи не привів до погіршення якості освіти й науки нашої країни, реформування не повинне бути формальним.

Знаєте, ми занадто захопились балами. Наші зусилля повинні бути спрямовані не тільки на приведення у відповідність до європейських стандартів системи оцінювання знань студентів. Основна проблема — це відповідність змісту дисциплін, які викладаємо, зокрема економічних. Ось, наприклад, політекономія є не основним предметом у західних університетах, а тому її зміст суттєво відрізняється від програми курсу, затвердженої Міністерством освіти і науки України...

Вище — думки викладачів.

А щодо студентства...

Спостерігається тенденція проти Болонського процесу. Ось їх точки зору: «займає більше часу в навчанні», «немає визначеної системи оцінювання, це незручно», «ментальність українців та Болонський процес — несумісні явища», «можливе зниження рівня вищої освіти, бо Україна за даними ООН із 177 країн займає 11 місце за кількістю грамотного населення». Інші студенти стверджували: «класно отримати диплом міжнародного зразка», «краще три модулі на семестр, бо так вчити на залік значно менше й легше здавати», «хто має бажання навчатися, отримає знання незалежно від тієї чи іншої системи освіти».

Опитування проводила
Леся ФЕДЧЕНКО,
група ЖТ-62.

P.S. Дослідження продовжується. Бажаючим висловитися з приводу означеної вище проблеми «Резонанс» завжди готовий надати місце на газетній шпальті.

■ ПРОФСПІЛКИ

БРАТИ АКТИВНУ УЧАСТЬ

Спочатку два факультети нашого університету (медичний та механіко-математичний) в якості експериментальних розпочали входження до Болонського процесу, тобто навчатися за кредитно-модульною системою, а в цьому навчальному році — й решта факультетів.

Загалом в Україні це триває вже четвертий рік. Необхідні заходи неодноразово обговорювались на колегіях Міносвіти, парламентських слуханнях. Спеціально з питань вдосконалення системи вищої освіти видавались Укази Президента, прийнята Програма дій по реалізації положень Болонської декларації в 2004—2005 роках, створений координаційний комітет, підготовлено низку наказів по впровадженню кредитно-модульної системи в навчальних закладах III-IV рівнів акредитації тощо. У педагогічному експерименті було задіяно 106 закладів, до 120 тисяч студентів по 75 напрямках підготовки. У січні 2005 МОН України в цілому позитивно оцінило перші результати експерименту.

Як міжнародні освітняські профспілкові організації (Інтернаціонал освіти), так і профспілка освітян України з самого початку не були задіяні в реалізації Болонської системи на практиці. Але чи мають право профспілки займати позицію «Не стояло, не учасцював, не привлекался»? Адже розходження декларативної підтримки й реальних заходів по розвитку освіти на державному рівні є для вищої школи основною загрозою. Реформа в освіті соціально не підтримана, інвестиції у цю галузь фактично відсутні.

Мабуть, саме тому восени відбулася низка профспілкових заходів з порядком денним стосовно Болонського процесу: з'їзд Євразійської асоціації класичних університетів у Санкт-Петербурзі, засідання секції вищої школи ЦК профспілки України, міжнародна науково-практична конференція в Москві «Профспілки й Болонський процес». Як голова профспілки нашого університету і я брала участь у цих заходах.

Особливо цікавою, рідною стала конференція в Москві, бо носила не теоретичний характер — у доповідях та їх обговоренні учасники ділилися конкретним досвідом, ставили проблеми, притаманні університетам різних країн. До речі, географія учасників конференції досить широка: Україна, Білорусь, Польща, Болгарія, Словачка, Німеччина, Швеція. Вітала присутніх представник Інтернаціоналу освіти

Монік Фуйо, яка є координатором країн Східної Європи в реалізації Болонського процесу.

Які ж основні задачі бачить профспілка в нових умовах? Перш за все — це організація інформаційно-пояснювальної роботи, підвищення її мотивації в галузі освіти. Процес побудови єдиного Європейського простору вищої освіти є суттєвим засобом підвищення її конкурентоспроможності, умовою модернізації системи освіти з урахуванням зміни соціально-економічних відносин. При цьому досить важливо для кожного ВНЗ кожної країни зберегти кращі традиції національно-освітняських систем, фундаментальність освіти, її зв'язок з наукою та виробництвом.

Профспілка повинна брати активну участь у розробці програми розвитку ВНЗ, забезпечувати широке обговорювання в трудових колективах основних документів, що визначає діяльність навчальних закладів (проект статуту, колективні договори, Положення і т.ін.) Представники профспілки обов'язково повинні ввійти до складу робочих груп по впровадженню Болонського процесу, а також в інші колегіальні органи управління ВНЗ. Відслідковувати формування навчального навантаження викладачів, допомогти адміністрації в питаннях організації курсів підвищення кваліфікації, оволодіння університетськими новими комп'ютерними технологіями, іноземними мовами тощо. Слід вести переговори не з МОН, а з державними органами, знаходити внутрішні ресурси для стимулювання праці викладачів, нові шляхи в боротьбі за підвищення заробітної плати.

Зараз у профгрупах йде обговорення та підготовка до прийняття нового колективного договору, профком збирає всі пропозиції, що передаються з місць. Прикладом пунктів колективного договору в рамках проблем, пов'язаних з впровадженням Болонського процесу, можуть стати такі, як вивчення англійської мови викладачами за рахунок позабюджетних коштів, виділення коштів аспірантам і докторантам для участі в міжнародних конференціях за кордоном тощо.

Профком чекає на Ваші пропозиції.

І насамкінець хочу зазначити, що ми тільки на початку «Болонського шляху», ніхто не зможе сьогодні дати прогноз, куди він приведе нас, але розуміючи незворотність процесу, хочеться вірити, що титанічна робота, яка чекає попереду (в тому числі й профспілковою), приведе до успіху.

Валентина БОРОВИК,
голова профспілки СумДУ.

Результатом дворічної діяльності волонтерів СумДУ стала перемога в конкурсі «Найкращий волонтерський загін». Звіт про свою діяльність подали кілька загонів із різних навчальних закладів. Нашим волонтерам було про що звітувати. Навіть у період літніх канікул не припиняли вони благодійної діяльності. Так, у червні взяли участь в акції «Скажи наркотикам — Ні!», яка проходила на

У БЛАГОЧИННОСТІ КАНІКУЛ НЕ БУВАЄ

вулиці Соборній, де волонтери розповсюджували літературу з питань наркоманії, проводили опитування серед сумчан щодо поінформованості з цього приводу. Спільно з молодіжною організацією «Служіння заради миру» проводили акцію по збору канцелярських

товарів для школи-інтернату імені Супруна й зібрали велику кількість. Крім того, для дітей організували відпочинок на природі з проведенням спортивно-розважальних ігор.

Новий навчальний рік розпочався для наших волонтерів з

участі в Ярмарку Соціальних Послуг. Представляли діяльність свого руху і на День міста разом з іншими благодійними організаціями, за що нагороджені дипломом. Наступний крок — участь у всеукраїнській благодійній акції фонду «Серце до серця. Почуєте всі», яка полягала у зборі коштів для впровадження «Програми діагностики, лікування та реабілітації дітей з вадами слуху». Усього за день у Сумах зібрали три тисячі двісті сорок шість гривень.

До Дня вчителя волонтери провели концертно-вітальну програму для вихователів дитячого будинку. А вже 10 листопада здійснили поїздку в Косівщинську спеціалізовану школу-інтернат

для дітей з вадами слуху. Підготували для дітей розважальну програму, вручили подарунки.

У період із листопада по грудень діяли в рамках загальносоціального суспільного руху «Форум молодих лідерів України». Зокрема, провели акцію для дітей-сиріт із метою допомогти їм та вкотре привернути увагу сумчан до проблем неповнолітніх, позбавлених батьківського тепла. Також, спільно з профкомом, розповсюджували благодійні марки. Зібрані кошти пішли на допомогу дитячим будинкам. Ширина й глибина діяльності волонтерів політеху не могла не вплинути на журі. Як результат — перше місце!

У планах ще багато цікавих справ. Найближчим часом — відвідини дитячого будинку в місті Суми, а також благодійна поїздка до Конотопу.

Волонтери висловлюють велику подяку всім, хто не залишається байдужим та бере участь в акціях, спрямованих на допомогу дітям.

Анна ПАНІКАР,
група ЖТ-51.

НА ФОТО: волонтери СумДУ.

«НОВОРІЧНІ ПОДАРУНКИ ВІД «УНІВЕРА»»

Феєрично зіграв у черговому турі чемпіонату України з футзалу «Універ-Автомар». У виїзному матчі проти лідера чемпіонату львівської «Енергії» наші здобули сенсаційну перемогу з рахунком 5:3, чим перервали безпрограшну серію львівської команди, яка тривала 10 матчів. Такого не очікували ніхто, а найбільше гравці й тренери «Енергії», які, напевне, недооцінили сумчан, за що й поплатилися. За словами головного тренера «Універ», С. Песоцького: «Мо-

тивації нашим хлопцям не бракувало, грали ж проти лідера першості, не останнім було й те, що одним із тренерів львів'ян є Ю. Кобзар, який ще півроку тому займав посаду тренера-консультанта нашої команди».

Гра виявилася напруженою, бойовою, з безліччю голевих моментів як біля воріт однієї, так і іншої команди. Господарі майданчику з перших хвилин кинулися в атаку, створили кілька небезпечних моментів, але так і не досягли успіху. Спрацювала відома футбольна мудрість: «Не забиваєш ти – забивають тобі». Швидка контратака гостей увінчалась успіхом: за фол у штрафному майданчику з боку голкіпера львів'ян на форвардові «Універ» А.Гончарові арбітр матчу вказав на семиметрову позначку, покарання чітко реалізу-

вав сам постраждалий. Цей гол де-що збентежив гравців «Енергії», вніс невпевненість у їхні дії, і вже за три хвилини гарматний постріл капітана нашої команди В.Колесника змусив голкіпера суперників удруге діставати м'яча з власних воріт. Такий перебіг подій аж ніяк не влаштовував господарів, що вони й довели, забивши два м'ячі на останній хвилині тайму. Здавалося, що це – перелом у матчі й господарі впевнено доведуть свою перевагу до логічного завершення. Та вже на початку другого тайму нашим хлопцям вдалося протягом кількох хвилин забити ще два м'ячі. Відзначилися: Я. Песоцький та М. Лебідь. Львів'яни змогли відіграти один м'яч, реалізувавши пенальті. Але останнє слово сказав-таки «Універ»: за кілька секунд до фінального свистка, дубль офор-

мив М. Лебідь, забивши м'яча в пусті ворота.

Матч проти лідера продемонстрував потенціал «автомарівців», команда значно додала в порівнянні з попереднім чемпіонатом, в останніх чотирьох поєдинках не знає гіркоти поразки. В останньому турі першого кола чемпіонату. «Універ» приймав на своєму майданчику амбітну команду зі столиці «Метрополітен». Матч, як і очікувалося, був напруженим, адже на паркеті зішлись приблизно рівні суперники, та й у турнірній таблиці команди знаходилися поряд. Рівна гра йшла до першої помилки, якої, на жаль, припустилися підопічні Песоцького. На початку другої половини зустрічі, незлагоджені дії господарів під час розіграшу кутового, призвели до взяття їхніх воріт. Зго-

дом, демонструючи свою майстерність, голкіпер «Універ-Автомару» О. Хавренко кілька разів вичував команду.

Та все ж одна з численних атак сумчан увінчалась успіхом: В.Колесник невідпорним ударом встановив статус-кво. А вже за кілька хвилин гол А. Гончарова вивів нашу команду вперед (м'яч став 10 для форварда у нинішньому чемпіонаті). Однакова кількість фолів (5 : 5) під завісу матчу надала інтриги, адже фол карався пенальті. Наші відстояли першу перемогу в домашньому матчі. На зимові канікули «Універ» пішов у добром настрої, виконавши завдання на перше коло: посісти місце в десятці кращик. Бажаємо команді й надалі демонструвати злагожену гру та радувати вболівальників відмінними результатами.

ВОЛЕЙБОЛЬНА КОМАНДА «УНІВЕР СУМИ-ГАЗМАШ» ДОГРАЛАСЯ... ДО ПЕРЕМОГИ

У спорткомплексі СумДУ вперше пройшов чемпіонат України з волейболу серед чоловічих команд І ліги (II тур) [для порівняння: існує аматорська ліга, І ліга, вища та суперліга]. Чому ж саме в Сумах, чому в СумДУ? Федерація Волейболу України довірила проведення чемпіонату в нашому місті, покладаючись на авторитет тренера В. М. Бабкова та заслуги Федерації волейболу Сумської області. А для нашої «стекляшки» це було справжнє бойове хрещення. Сумська команда буквально прибила суперників до підлоги.

Наші залишили позаду команду Красноперекіпська «КрымСода-2» (3:0), МВК «Одеса» («Таврія») (3:2), Харкова «Локомотив-2-ХДВУФК-1» (3:0), Дніпропетровська «ДОУФК-Локомотив-2» (3:0). Команда «Універ Суми-ГазМаш» забезпечила собі вихід у III тур змагань, що пройде в

Дніпропетровську 23-28 січня 2007, та можливість потрапити в першу шістку серед 15-ти команд.

Уболівальники сподіваються, що в новому році сумські волейболісти сповна задоволять їхнє фанатське самолюб-

ство. Та й самі гравці не менше на це надіються. Що ж, усе у ваших руках – Грайте та Вболівайте!

Бійці волейбольного фронту: Марченко Віталій (капітан), Кулинич Олег, Стороженко Євген, Стеценко Олександр, Мороз Дмитро (ліберо), Денисенко Олександр, Попільнух Олексій (Маш-коледж), Бойко Антон (УАВС), Удод Андрій (між іншим, уже має свій «фан-клуб»).

На змаганнях були присутні дівчатка з волейбольної секції, які не стільки переймали досвід своїх «старших колег по цеху», скільки несамовито вигукували гасла підтримки на адресу команди (особливо й особисто Андрія). Мушу сказати – цілком заслужено.

Маєріали підготували:
Даринка САПУН,
Ігор БОНДАР,
Андрій МАНУРІН,
Анатолій КРАВЧЕНКО.

НА ФОТО: Переможний «блок» перед «Локомотивом».

Дівчата вміють не тільки шити-вишивати, а ще й спортом займатися. Нещодавно в університеті пройшли міжфакультетські змагання з волейболу серед жіночих команд. І знову перше місце в дівчат гуманітарного! Срібло – в економісток, а бронзу взяли волейболістки з інженерного.

За традицією у фіналі зустрілися дівчата з гуманітарного та економічного факультетів. Гра була цікавою та інтригуючою, але менш напруженою, ніж минулого року. Проте надовго залишиться цей турнір у пам'яті переможців, а Катерина Сидоренко, п'ятикурсниця гумфаку, запам'ятає його на все життя: у грі з мех-матом зламала ногу, а медсестри поруч не виявилися, та ще й швидка приїхати відмовилася... До травмпункту дісталися на таксі, зробили рентген і наклали гіпс. «Навіщо мені це потрібно?» – зітха-

ДО ПЕРЕМОГИ – ЧЕРЕЗ ЖЕРТВУ

ла Катя, стрибаючи на одній нозі. – У мене сесія скоро, завтра модуль з німецької, й у фіналі не зможу грати! Втім, вона все ж «зіграла», хоча й заочно... Ще вона хлопці виносила її, найвищого нашого гравця, зі спортзали на руках, ми зрозуміли, що після

такої «жертви» команда просто не має права програти фінал. Так і вийшло.

Євгенія ПЕЛЕХ, група ПР-33.
НА ФОТО: солодоші переможцям; «золотий» склад команди гумфаку; посмішка від Катерини Сидоренко.

ОВЕН. Рік обіцяє бути вдалішим за попередній, проте на легке й безпроблемне досягнення цілей краще не сподіватися: терпіння, помірність, дисципліна та наполеглива праця — ось кращі спільники Овна цього року. Ділові поїздки за кордон, а також стосунки з іноземними партнерами складатимуться вдало. Осінь — прекрасний час підвищити кваліфікацію та освіту.

Варто почати рік з планування майбутньої діяльності й інвентаризації матеріальних та інтелектуальних цінностей. У період з січня по травень Овни зможуть відновити старі зв'язки та встановити нові ділові знайомства. Протягом року в справах не варто йти на ризик і вплутуватися у фінансові авантюри, якими б вигідними й прибутковими не здавалися. Найвдаліший час — з 15 травня по 25 червня, коли Марс знаходиться у вашому знаку і дозволить вийти на якісно новий кар'єрний рівень. Але наслідок не автоматичного зльоту, а постійних великих зусиль, концентрації всіх здібностей і талантів, наполегливої праці та вивірених кроків. У фінансовому плані сприятливий час — перша половина року, особливо квітень і травень; обережності слід дотримуватися в листопаді та кінці грудня. Усі найсприятливіші ознаки цього року для Овнів стосуються сфери особистих стосунків, — тут все просто й зрозуміло. Прилив сил і вдалих збіг обставин дасть їм рішучості, навіть найбезнадійніша романтична ситуація виявиться виграною й усе влаштується найкращим чином.

ТІЛЕЦЬ. Представники цього знаку займатимуться, в основному, будинком, сім'єю, відносинами з родичами. Доведеться відновлювати стосунки, мирити тих, хто посварився; вірогідне деяке відчуження в сім'ї, особливо в середині літа. Вдома — перестановки, ремонт; обставини змушуватимуть виконувати власноручно багато роботи. Разом із цим, розташування планет обіцяє Тельцям отримання спадку, посагу або прибутків від ризикованих заходів.

У першу половину року на Тільців звалиться така кількість справ і обов'язків, що вони можуть впасти у відчай. Ось цього допускати не потрібно — найкращі сили слід витратити на упорядкування особистого простору й продумати список справ, які необхідно виконати в першу чергу. За неуважного дотримання цих умов, Сатурн буде прихильний до Тільців і надасть їм дві чудові можливості поправити свої справи: з одного боку, вирішити питання зі спадком, а з іншого — непогано заробити на операціях із нерухомістю або здобути цінні знання. Лютий — найбільш вдалих час для розвитку кар'єри. Сприятливий час у фінансовому відношенні — березень і квітень. Обережності слід дотримуватися в червні. Зате у листопаді покровителька Венера принесе Тільцям успіх у коханні й щасливий випадок — якщо ним правильно скористатися, то особисте життя зміниться на краще. У кінці липня — на початку серпня можливий вигідний шлюб, а в грудні категорично не рекомендується вплутуватися в таємний роман — усе швидко і невдало розкриється й обернеться втратою грошей, підмоченою репутацією.

БЛИЗНЮКИ. Рік обмежить звичайну активність Близнюків і запам'ятається представникам цього веселого, яскравого знаку як період самоти, заглиблення в себе, ґрунтовної, навіть медитативної стриманості. Мінімум контактів — тільки ділові й лише у крайньому випадку. Поїздки вимушені й не завжди вдалі. Проте Близнюкам усе це навіть сподобається, вони розцінять такий стан речей не як вимушене ув'язнення, а як можливість спокійно обдумати свої ідеї, навести лад у справах, розібратися з власними почуттями. Не дивлячись на видимі перешкоди з боку Сатурна й Нептуна, які з'являються свої стосунки, кар'єра Близнюків складатиметься вдало. Найбільш сприятливий період для уладнання справ — квітень і травень, з'явиться можливість непогано заробити й зав'язати ділові контакти. Дотримуватися особливої обережності необхідно в кінці серпня — вірогідні проблеми, як у бізнесі, так і особистому житті. Пильну увагу варто звернути на власну поведінку — Близнюки можуть стати агресивними, конфліктними, схильними до колотнеч, бійок, сварок. У серпні й вересні сфера їхніх інтересів перенесеться у власну оселю. З'являться невідкладні справи, необхідність поїхати для дому та сім'ї. Не варто в цей період посвячувати сторонніх людей у свої сімейні справи, — можуть з'явитися неприємні плітки.

Особисте життя Близнюків цього року складатиметься набагато вдаліше, ніж у 2004–2006 роках, коли сектор, що відповідає за особисті стосунки, був зайнятий конфліктними, не схильними до романтики, планетами. Ситуація починає поступово змінюватися на кращу, проте й старі проблеми можуть датися взнаки. Найбільш вдалих час для кохання — кінець 2007 і початок 2008 років, коли Близнюки знову повірять у прекрасну казку зі своєю участю в ролі романтичного героя.

РАК. З'явиться потреба зацікавитися домашньою бухгалтерією, вести облік прибутків і витрат, проявляти обережність, планувати витрати, тобто підходити до грошей і придбань розумно. Завдяки цьому отримуватимуться потрібні речі, відкладатимуться кошти на «чорний день», що принесе непогані дивіденди. Почне цікавити популярна медицина — багато хто сяде на дієту, почне освоювати методи очищення організму. Можливе одужання від тривалої хвороби. Від своїх рідних Раки вимагатимуть дисципліни й обачності — ось тут можливі сварки й розбіжності.

На роботі все вдало. На Раків чекають хороші зміни, підвищення кваліфікації, переведення на вищу посаду або вдалих перехід на іншу роботу. Першу поло-

вину січня, коли всі ще відпочиватимуть, Раки почнуть готувати ґрунт для кар'єрного злету, але тільки в травні ці зусилля почнуть приносити соковиті плоди у вигляді премій, задоволення від професійної самореалізації. Справжній успіх чекає в період із початку жовтня й до кінця року — тут Раки зберуть такий урожай, що на початку 2008 року почнуть серйозно обдумувати можливість придбання недоступних досі матеріальних цінностей.

В особистих стосунках у Раків — тиша та спокій, ніяких подій. Романтичне знайомство, на яке покладаються великі надії, закінчиться нічим, що змусить

дітей. Зате в самотніх Дів виникатимуть вдалі моменти для романтичних знайомств, які в жовтні-листопаді можуть увінчатися шлюбом.

ТЕРЕЗИ. Варто привести до ладу наявні плани й проекти: усе ретельно продумати й розкласти по відповідних полицях. Сатурн навіть у найнегативніших положеннях зазвичай добрий до Терезів, за раз дає їм шанс корекції своєї долі. Можуть з'явитися серйозні ділові зв'язки, надійні друзі. Цього року Терези багато їздитимуть і отримають змогу знайомитися з різними людьми. Слід підключити свою інтуїцію, щоб не стати жертвою шахраїв.

Згідно зі східним гороскопом наступний 2007 — рік Свині. За легендою саме вона останньою прийшла на свято першого Нового року.

Точкою відліку, яка внесе свої корективи й додасть енергії для втілення запланованих тенденцій, буде новорічна ніч. Очікування, мрії, загальна радісна напруга відчуттів — у цій енергетиці можна черпати натхнення й сміливість. Тож загадайте бажання, будуйте плани! І тоді зоряні пазли, підкоряючись вашій волі й нез'ясовним законам взаємозв'язку причин та наслідків, складуть для вас той малюнок долі, про який мрієте.

надовго засмутися, нарікати на долю й відчувати себе нещасними аж до початку жовтня, коли зірки знову звернуть увагу на Раків і подарують їм два тижні романтичного відпочинку.

ЛЕВ. Неприятний Сатурн ще не залишив Левів у спокої, проте щасливі зміни вже не за горами, й свіжий вітер змін внесе помітне пожвавлення в усі сфери життя. З'являться можливості проявити себе, зіграти в будь-якій ситуації значну роль. Варто випробувати долю — вірогідний виграв у лотерею, рулетку. Закохаться змінити свій образ.

У січні-лютому Левам слід бути особливо обережними — з'являться спокуса укласти таємні або протизаконні контракти, які в результаті закіняться обманом і ганьбою для них. Травень — вдалих час: із друзями складаються хороші відносини, проте не варто допускати їх до бізнесу — перспективні плани можуть зруйнуватися через безпечність друзів, небажаного розголосу. Коли ж на початку вересня Сатурн покине цей знак, можна буде нарешті зітхнути на повні груди. У вересні на Левів чекає істотне кар'єрне зростання, надбавка до зарплати. Швидко й без проблем вирішаться питання спадку, заповітів, податків, страховки. Жовтень — час відпочинку, справді заслуженого. На особистому фронті Левам призначено блищати серед захоплених шанувальників. У другій половині року до багатьох з них приїде велике кохання.

ДІВА. Схильність до самопожертви може примусити Діву взяти на себе важкі, але малооплачувані обов'язки, а також зіткнутися з нечесністю та лукавством колег або невдячних клієнтів. Проте, рік обіцяє бути різносторонньо вдалим. Юпітер у сприятливий для Дів позиції дасть можливість змінити умови життя на кращі. Можливий переїзд, отримання квартири, купівля будинку або дачної ділянки, нових меблів і всіляких предметів комфорту, ремонт квартири.

Найуспішнішими будуть лютий-березень-квітень. У ці місяці Діви отримають можливість змінити сферу професійної діяльності на цікавішу та вигіднішу. Проте благополуччя прийде ціною таких зусиль, що особливого задоволення Діви й не відчувають, — лише моральне, але попри втому буде й розуміння, що гра все ж таки варта свічок! У червні й вересні слід дотримуватися обережності, особливо при поводженні з чужими грошима. Також варто поклопотатися про охорону майна — велика вірогідність крадіжок, пограбувань. В цей же час не варто купувати предмети розкоші, зокрема — дорогих ювелірних прикрас, бо пізніше з'явиться можливість купити бажані речі за гуманнішою ціною.

У сфері особистих і сімейних стосунків на Дів чекають складнощі. Завантаженість роботою приведе до серйозних проблем у сім'ї — скільки б вони не доводили домашнім, що трудяться виключно ради їхнього ж блага, доводи не будуть почуті. Не виключено, що стосуються освіти й виховання

На роботі — повний лад! Минулого року Терези були змушені старанно трудитися, не бачивши, загалом, результатів своєї діяльності, й ось прийшов час збирати врожай. За своїм фахом Терези проявлять винахідливість, зроблять дотепні раціоналізаторські пропозиції. У кінці серпня можна істотно покращити свій матеріальний стан, тоді як листопад — украй несприятливий для бізнесу.

У романтичних справах Терези рідко виявляються стражданою стороною, зазвичай їм щастить. І 2007 рік не буде винятком, тільки не варто поспішати з узаконенням стосунків. Якнайкращі періоди — лютий-березень і листопад, коли господиня Терезів Венера займе вигідне для них положення.

СКОРПІОН. З'являться додаткові матеріальні блага, гроші, безліч способів їх заробити. Максимальні прибутки очікуються в період із лютого по листопад. Проте Сатурн явно не прихильний до Скорпіонів-комерсантів, тому прибутки чергуватимуться з витратами, причому, чим вагоміше прибуток, тим значніше витрати. Децю краще їтимуть справи в Скорпіонів творчих професій — письменників, художників, музикантів. Не варто відмовлятися від спілкування з родичами — хтось із них може надати значну допомогу, особливо на початку й у кінці року. Краще, якщо Скорпіони протягом року уникатимуть спілкування з ворожками, народними цілителями, магами й сектамі.

У кар'єрі протягом усього року спостерігається повільний спад. Багато часу відбиратиме необхідність здобування додаткової освіти, службової відраженості. З'являться багато дрібних рутинних справ. Травень-червень — єдиний сприятливий період. Восени ж необхідно бути заощадливими, а також стежити за своїми об'єктами. Грудень принесе багато подій, пов'язаних з ідеологією, релігією, чужими культурами, іноземними мовами. З'являться активні контакти з людьми за кордоном.

Компенсація для Скорпіонів за труднощі в справах — справжнє свято в особистому житті! Весна й літо будуть наповнені яскравими враженнями — безліч знайомств, які принесуть легкі, необтяжливі стосунки — те, що й необхідне неодруженим Скорпіонам. Сімейні ж — насолоджуватимуться затишком домівок.

СТРІЛЕЦЬ. Чудовий рік! Що їм до конфліктуючих планет — Сатурна й Нептуна, коли покровительствує сам Юпітер. Прекрасний час для самоосвіти в будь-якій галузі. Стрільці будуть схильні до глибокого вивчення матеріалу, зацікавляться філософією, релігією. Вірогідні спалахи ясновидіння — можуть побачити сутність усіх ситуацій. Не варто відправлятися в закордонні подорожі й далекі поїздки — не виключені труднощі, плутанина в документах, непорозуміння з місцевою владою. У другій половині року необхідно уникати спілкування з екстрасенсами, магами, ворожбитами та їм подібними.

Кар'єра Стрільців просуватиметься семимильними кроками — розташування планет забезпечить величезний енергетичний сплеск. Вони відчують себе впевненими у своїх неймовірних здібностях, з'явиться невагомне бажання діяльності. У кінці серпня — на початку вересня їм удаватиметься буквально все. Два тижні в середині жовтня — єдиний період, коли успіх може зрадити Стрільцям. Через необачність можна втратити велику суму грошей.

В особистому житті теж усе благополучно, але не безмарно. В кінці літа, через конфлікт Марса і Юпітера, вірогідні сварки, суперечки. Давні стосунки переживуть далеко не кращі часи; Стрільці можуть раптово виявити, що любов минула, а попереду — невідомість. Не варто робити поспішних висновків — до листопада все влаштується.

КОЗЕРІГ. Другий рік поспіль представники цього знаку сповна відчувають на собі вплив небесних опонентів — Сатурна, що робить їм протекцію, і Нептуна — планети ілюзій. Частини раніше намічених цілей уже досягнуто. Залишилося підвести матеріальну базу під проекти, задумані восени 2006 року. Нептун підштовхує Козерогів до непотрібних надмірних витрат, — не варто піддаватися його впливу! Розумна економія та чітке планування — ось запорука успіху. Слід бути особливо обережними з чутками й чужими таємницями — можна стати як жертвами, так і мимовільними розповсюджувачами пліток.

Перші два-три місяці року Козероги працюватимуть у звичному ритмі, а з березня-квітня стане ясно, що існуюча модель ділових відносин застаріла і треба щось змінювати. У червні це стане настільки очевидним, що Козероги займуться перебудовою своєї кар'єри. Сприятливі у діловому відношенні періоди — січень і серпень. Обережності слід дотримуватися в червні, а навесні й улітку — уникати поїздок і відряджень.

В особистому житті можливі непорозуміння з родичами, судові суперечки через спільні гроші, проте приводу для занепокоєння немає — Козероги зазвичай перемагають у таких справах. Особисті стосунки, які склалися до цього, не можна продовжувати. Втім, це означає їх перегляд, а не повне припинення.

ВОДОЛІЙ. 2007 рік завершиться багаторічний цикл трансформації. Водолії стають оновленими, окриленними, сповненими творчих сил. Очікується переорієнтація соціального напрямку: можна стати політиком або ідеологом нового типу, очолити великий колектив і отримати прибуток від роботи в асоціації. Водолії матимуть можливість заробляти гроші новим, незвичайним способом. Втім, поки продовжуватися протистояння Сатурна й Нептуна, що розташувався у цьому знаку, труднощі не уникнуть, але стосуватимуться вони в основному особистого життя. Березень і листопад — найкращий час для укладання нових угод, контрактів. З'являється можливість закінчити всі справи й ліквідувати всі хвости — ентузіазму й енергії вистачить. Серйозні труднощі можуть виникнути в кінці серпня, під час протистояння Марса та Юпітера.

В особистому житті — це рік перемог, звершень і, на жаль, непереборних перешкод. З одного боку, навіть найбожякіші з Водоліїв активно завоюватимуть увагу об'єкту кохання, вправно залицятимуться і стануть спокусливими, оскільки несуть у собі заряд пристрасної й оптимізму. З іншого боку конфлікт Марса та Юпітера додасть Водоліям невластиву їм грубість, нестриманість, нетерплячість, схильність до необачних вчинків. Втім, уже восени все встане на свої місця.

РИБИ. Минулий рік вимагав від Риб невластивої їм твердості, рішучості. Приємний сюрприз — у 2007 знов можна попливати за течією, яке неодмінно винесе прямо назустріч успіху та благополуччю. Що не варто пускати на самоплив — так це здоров'я, неабияк поширене минулого року — довелось багато працювати, переборювати відчуття самотності, нерозуміння оточуючими. На щастя, все змінюється! Риби свідомо виберуть самоту, спокій. Можливо, проявляться психологічні і парансихологічні здібності, медіумізм.

На початку року Рибам необхідно працювати над закріпленням отриманих знань і досягнень. Найвдаліший час — лютий-березень, по два тижні до й після дня народження. З'являється бажання бути помітним; усі справи й починання цього періоду будуть плідними. Проте, з березня до вересня можуть з'явитися труднощі — не варто забувати, що Нептун — господар Риб — усе ще конфліктує із Сатурном. На початку вересня все зміниться, почнеться новий період ділових здобутків.

Особисте життя Риб розвиватиметься яскраво й стрімко. Самотніх у лютому чекає доленосна зустріч. У романтичних справах варто дотримуватися обережності в кінці червня і середині серпня — буде багато непотрібних зустрічей, припадків, але даремних. У кінці вересня вірогідний чарівний, але швидкоплинний роман. А весна — найліпший час для укладання шлюбу, який обіцяє бути міцним, довготривалим, і, що важливо, вигідним.

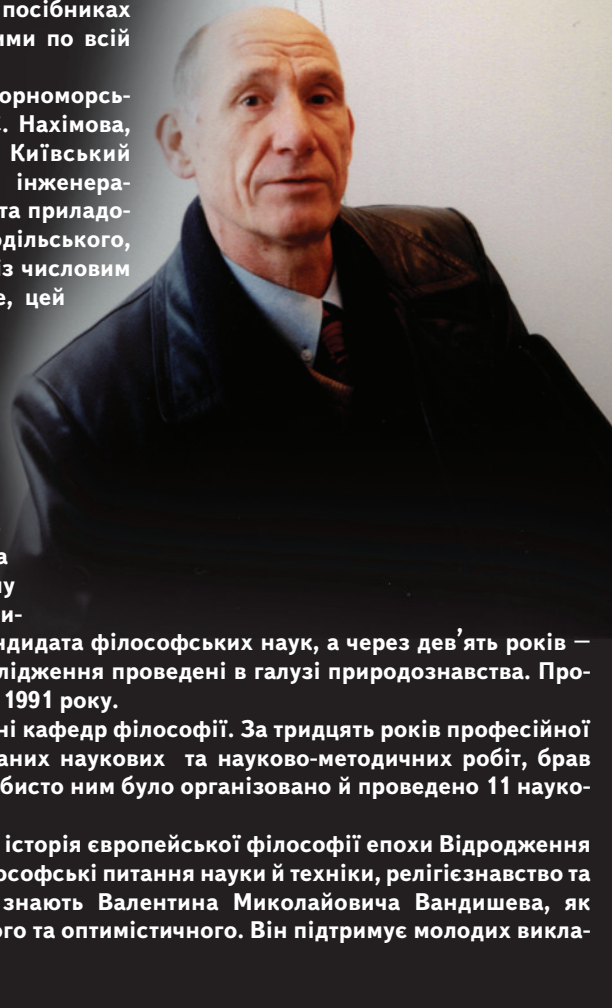
Григорія життя

Ювілей у завідувача кафедри філософії, професора Валентина Миколайовича ВАНДИШЕВА, який успішно втілює свої наукові надбання у підручниках та наукових посібниках із філософії, риторики й релігієзнавства, відомими по всій Україні.

У нього цікава доля. Після школи вступив до Чорноморського вищого військово-морського училища ім. П. С. Нахімова, проте залишив службу й заочно закінчив Київський політехнічний інститут, отримавши спеціальність інженера-електромеханіка. Працював на машинобудівних та приладобудівних заводах Ніжина, Львова, Кам'янця-Подільського, організував із нуля виробництво на верстатах із числовим програмним управлінням. Як виявилось пізніше, цей досвід не співпав із тим, який Григорій Сковорода називав «сродною» працею. 1973 року вступив до Київського державного університету імені Т. Г. Шевченка на заочне відділення філософського факультету, який закінчив екстерном. У зв'язку з «четвіркою» на державному іспиті з наукового комунізму не отримав диплома з відзнакою. Саме звітди його направили до Сумської філії Харківського політеху як асистента кафедри марксизму-ленінізму, а також в заочну аспірантуру. Через чотири роки Валентин Вандишев захистив дисертацію на науковий ступінь кандидата філософських наук, а через дев'ять років — докторську дисертацію. Обидва дисертаційні дослідження проведені в галузі природознавства. Професором Валентин Миколайович став у листопаді 1991 року.

Він двічі безпосередньо брав участь у створенні кафедр філософії. За тридцять років професійної роботи на філософській ниві має 195 опублікованих наукових та науково-методичних робіт, брав участь у роботі 225-ти наукових конференцій. Особисто ним було організовано й проведено 11 наукових конференцій із широкого кола проблем.

Сфера його наукових інтересів багатогранна — історія європейської філософії епохи Відродження та Реформації, історія української філософії, філософські питання науки й техніки, релігієзнавство та окультизм, астрологія, риторика тощо. Колеги знають Валентина Миколайовича Вандишева, як життєрадісного, впевненого в успіху, працездатного та оптимістичного. Він підтримує молодих викладачів, цінує досвід своїх колег.

Вопреки прогнозам нездорового смысла первый этап Кубка КВН Украины сюрпризов не принес. И «КонькЫ» (СумГУ), и СНГ — Сборная Нашего Города (Сумы) свои игры без особых проблем выиграли. Первые — нестандартным подходом к использо-

ПОБЕДНОЕ ШЕСТВИЕ ПО АССОЦИАЦИИ

манды собрались сильные и примерно равные. И это не замедлил подтвердит

ро. Затем «КонькЫ» выиграли разминку, а еще чуть позже — вчистую проиграли импровиз. Зато премьера номера про суперменов в домашнем задании удалась как нельзя лучше, особенно на фоне особо не блиставших конкурентов, и окончательно сняла вопрос о победителе игры. Судьи были щедрыми и единогласными: Сумы — лучше!

тий было еще меньше, чем у «КонькЫ», а точнее — два: либо выиграть, либо победить. На пути к этому стояли местная «Стекло-тара» (Черкассы), «Playboys» (Конотоп) и «Адвокаты» (Киев), но и это не помешало «сборникам» выиграть все конкурсы и победить.

Таким образом, обе сумские команды обеспечили себе пропуск в четвертьфинал Кубка Украины, который состоится в феврале следующего года.

P.S. В полуфинале чемпионата области болельщики лицезрели по-

нию красной подкладочной ткани, а вторые — на классе исполнителей. Более того, по результатам тура «КонькЫ» возглавили рейтинг-лист кубковых команд Ассоциации!

Сначала под напором сумского юмора капитулировал Кривой Рог — здесь проходили игры «сеяной» группы. В соперники «Конькам» достались «Гости города» (Харьков), хозяева города — «48-й размер» (Кривой Рог) и «Generation P» (Киев). Ко-

первый конкурс — приветствие: одинаково высокие баллы получили все четве-

На Родину свой первый Кубок «КонькЫ» везли замотанным в тот самый победный суперменовский плащ, а «Сборная Нашего Города» тем временем уже ехала в Черкассы на игры «несейной» группы. Здесь, пожалуй, вариантов развития собы-

bedные программы, покорившие Кривой Рог и Черкассы, а в результате «КонькЫ» вышли в финал, который состоится весной.

ЭТО не Я. НА ФОТО:

КаВэзНные мгновения и блики уходящего года.

ЗАПЕКЛА БОРОТЬБА В ДРУЖНІЙ АТМОСФЕРІ

Одна з давніх традицій нашого університету — запрошувати гостей з різних міст для різноманітних конференцій, святкування, змагань тощо. Цього разу спортивний комплекс СумДУ вітав гостей-учасників змагань, які приїхали позмагатися за звання найсильніших та наймужніших у конкурсі «Нумо, хлопці!», присвяченого Дню захисника Вітчизни. Суперниками команди СумДУ стали команда Харківського національно-економічного університету й команда Військового інституту ракетних військ та артилерії ім. Б.Хмельницького.

Піднятий прапор України, вишуквані шеренги учасників змагань, піднесена хода прапороносців і руки на серцях при звучанні гімну України, створювала атмосферу

офіційності, грандіозності подальших змагань. Та не про все одразу...

Спочатку для команд організували кілька конкурсів для розминки як фізичного стану, так і духу командної єдності. Тож відразу хлопці вправлялися з обведенням м'яча повз фішки та вправою з м'ячем та обручем. Для сконцентрування уваги, учасникам запропонували конкурс із палицями. Аж серце в мене тьохкало, коли хлопці демонстрували неабияку кмітливість, а головне

легку суддівську роботу непересічної особистості: голова Сумської партійної організації соціалістичної партії України Олександр Теліченко; завідувач голови обласної ради ветеранів Збройних сил України, полковник Валерій Байдак; завідувач кафедри фізичного виховання СумДУ, доцент Юрій Берест; спеціаліст відділу позанавчальної роботи Неля Лінькова та голова студпрофкому Ганна Яковлева.

Нехай дещо жорстке, проте абсолютно справедливе суддівство влаштували ці поважні люди. Товариська атмосфера, що наприкінці об'єднала команди, випробовувалася оцінками та критичними зауваженнями з боку журі, які постійно нагадували, що змагання хоча й дружні, але ж...

Найбільшою родзинкою стали «сольні» виступи учасників у індивідуальних змаганнях. Тут набрало сили суддівство долі, яка наступним чином розподілила місця: у конкурсі «Жим гіри» найсильнішим став Дмитро Карпенко, студент гуманітарного факультету (група ПР-21). У конкурсі «Арм-реслінг» переміг студент Харківського універ-

ситету. Курсант Інституту ракетних військ та артилерії показав найкращі результати в конкурсі віджимання від підлоги. А на завершення

— спостережливості, таку необхідну при виконанні військових обов'язків.

Одним із найстильніших та найекзотичніших змагань виявився конкурс «Цивільної оборони». Екстремальні умови вимагали від учасників швидкої орієнтації, максимальної зібраності та налаштованості. Звичайно ж, у кожного виходило по-різному: іноді протигаз одягали своїм друзям так, що вони взагалі нічого не бачили, іноді, долаючи перешкоди із сітки, заплутувалися в ній з руками й ногами, але врешті-решт усі учасники були виведені з радіаційної зони. Як наслідок глядачі відчули в крові неабиякий приплив адреналіну, а кожна команда добавила вагому кількості балів до свого доробку.

Що ж до остаточних результатів, то сільмшановне журі тримало їх в таємниці до останнього, тим самим провокуючи неабиякий ажіотаж і напруження серед уболівальників. Виконували ж не-

— конкурс на перетягування канату. Тут головне — злагодженість, взаємодопомога, згуртованість і надійне плече товариша — все те, що допоможе у тяжку хвилину майбутнім бійцям.

На зібраність та дисциплінованість налаштувала учасників бездоганна організація заходу, досягнута стараннями й неабияким досвідом провідного фахівця ВПР Ганни Костіної. Змагання є змагання, хтось має бути сильнішим. Тож най... із най... стала команда СумДУ (27 баллів), з різницею в один бал завершила гру команда Інституту ракетних військ та артилерії, на третьому — харків'яни. Подарунки від спонсорів ніби загладили різницю між балами, яка, безсумнівно, для кожного з учасників була не така суттєва, як сам процес змагань.

Інна ПИРІГ,
група ЖТ-41.
НА ФОТО:
фрагменти конкурсу

«РЕЗОНАНС»

газета Сумського державного університету
«REZONANCE»
Sumy State University Press

Реєстраційне свідоцтво СМ №020
Перший номер газети вийшов у світ 29.10.1991.

Обсяг — 3 друковані аркуші,
приведені до 12 полос формату А-3.

Адреса редакції: м.Суми, вул.Римського-Корсакова, 2,
корпус «Г», кімнати: 1108, 1110. Телефон 33-02-25

Шеф-редактор **Олена Ткаченко**
Редактор **Василь Чубур**
Відповідальний секретар
Володимир Садівничий
Коректор **Ірина Жиленко**

Автори фото:
Вікторія Мірошниченко,
Дарина Сапун,
Олександр Корольков.

З НОВИМ РОКОМ!

Ректорат і профспілка викладачів та співробітників вітають колективи й студентство базового закладу та структурних підрозділів Сумського державного університету з Новим, 2007, роком та Різдвом Христовим! Успіхів у навчанні та роботі! Щастя та здоров'я! Любові та вірності! Радісних вам свят протягом усього року! Родинного тепла й розуміння ближніми та далекими!

Січень 2007 р. * Розповсюджується безкоштовно

№ 1-3
(241-243)

РЕЗОНАНС

ГАЗЕТА СУМСЬКОГО ДЕРЖАВНОГО УНІВЕРСИТЕТУ

2007

БЕРЕЗЕНЬ

Пн	Вт	Ср	Чт	Пт	Сб	Нд
			1	2	3	4
5	6	7	8	9	10	11
12	13	14	15	16	17	18
19	20	21	22	23	24	25
26	27	28	29	30	31	

СЕРПЕНЬ

Пн	Вт	Ср	Чт	Пт	Сб	Нд
			1	2	3	4
5	6	7	8	9	10	11
12	13	14	15	16	17	18
19	20	21	22	23	24	25
26	27	28	29	30	31	

КВІТЕНЬ

Пн	Вт	Ср	Чт	Пт	Сб	Нд
						1
2	3	4	5	6	7	8
9	10	11	12	13	14	15
16	17	18	19	20	21	22
23	24	25	26	27	28	29
30						

ВЕРЕСЕНЬ

Пн	Вт	Ср	Чт	Пт	Сб	Нд
						1
2	3	4	5	6	7	8
9	10	11	12	13	14	15
16	17	18	19	20	21	22
23	24	25	26	27	28	29
30						

СІЧЕНЬ

Пн	Вт	Ср	Чт	Пт	Сб	Нд
1	2	3	4	5	6	7
8	9	10	11	12	13	14
15	16	17	18	19	20	21
22	23	24	25	26	27	28
29	30	31				

ЛЮТИЙ

Пн	Вт	Ср	Чт	Пт	Сб	Нд
			1	2	3	4
5	6	7	8	9	10	11
12	13	14	15	16	17	18
19	20	21	22	23	24	25
26	27	28				

ТРАВЕНЬ

Пн	Вт	Ср	Чт	Пт	Сб	Нд
		1	2	3	4	5
6	7	8	9	10	11	12
13	14	15	16	17	18	19
20	21	22	23	24	25	26
27	28	29	30	31		

ЖОВТЕНЬ

Пн	Вт	Ср	Чт	Пт	Сб	Нд
1	2	3	4	5	6	7
8	9	10	11	12	13	14
15	16	17	18	19	20	21
22	23	24	25	26	27	28
29	30	31				

ЧЕРВЕНЬ

Пн	Вт	Ср	Чт	Пт	Сб	Нд
				1	2	3
4	5	6	7	8	9	10
11	12	13	14	15	16	17
18	19	20	21	22	23	24
25	26	27	28	29	30	

ЛИСТОПАД

Пн	Вт	Ср	Чт	Пт	Сб	Нд
			1	2	3	4
5	6	7	8	9	10	11
12	13	14	15	16	17	18
19	20	21	22	23	24	25
26	27	28	29	30		

ЛИПЕНЬ

Пн	Вт	Ср	Чт	Пт	Сб	Нд
						1
2	3	4	5	6	7	8
9	10	11	12	13	14	15
16	17	18	19	20	21	22
23	24	25	26	27	28	29
30	31					

ГРУДЕНЬ

Пн	Вт	Ср	Чт	Пт	Сб	Нд
						1
2	3	4	5	6	7	8
9	10	11	12	13	14	15
16	17	18	19	20	21	22
23	24	25	26	27	28	29
30	31					